

Folketingskandidat Gillesberg sætter risikoen for atomkrig på dagsordenen ved valget den 1. november i Danmark

Denne artikel blve bragt den 30. oktober 2022 i EIR Daily Alert, Washington, D.C.:

KØBENHAVN, 29. oktober 2022 (EIRNS) – Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet i Danmark, er på stemmesedlen til Folketinget den 1. november i København og fører kampagne for at skifte fra at sende våben til Ukraine til at tilskynde til fredsforhandlinger og nedtrappe den atomare trussel. Hans kampagne føres i forbindelse med Schiller Instituttets Venners valgplatform, der opfordrer til et nyt paradigme i internationale relationer, nemlig fred gennem udvikling.

Gillesberg har med stor gennemslagskraft siden 2005 stillet op til samtlige folketingsvalg undtagen ét på denne platform, i opposition til de herskende politiske fraktioner, som har bevirket, at Danmark er blevet en loyal deltager i NATO's krige i Irak, Afghanistan og Libyen. Siden 2015 har danske soldater trænet ukrainske styrker, og Danmark har sendt våben til Ukraine.

I denne sammenhæng har Gillesbergs kandidatur, på trods af krigshøgenes bestræbelser på at mørklægge hans kampagne, haft en væsentlig indflydelse, især gennem en kampagneaktion, hvor der blev sat 500 opsigtsvækkende plakater op i København med sloganet: "Stop NATO's krige: SAMARBEJDE – Fred gennem udvikling". Plakaten fremviser flag fra nationer, der arbejder sammen – Danmark, Ukraine, Rusland, Kina, Indien og USA – samt

et billede af et byggeprojekt i Afrika.

På skandaløs vis blev mindst 140 plakater fjernet af ukendte politiske vandaler, og politiet er ved at undersøge sagen. Som reaktion på skandalen interviewede det nationale radioprogram, Den Uafhængige Radio, Gillesberg den 26. oktober og spurgte kandidaten, hvem der egentlig ville have plakaterne fjernet? Gillesberg gjorde det klart, at han ikke er offeret for hærværket, men at det danske demokrati er. Hans kampagne udfordrer de fortællinger, der anvendes til kontrol af den offentlige mening, til understøttelse af krigsførelse og til at påtvinge hårde vilkår på energiområdet og hyperinflation.

Tre dage før valget har ingen andre nationale medier foretaget et interview med Gillesberg, men hans kampagne har succes med at alarmere om krigsfaren, og hvad vi bør gøre. Han stiller alle de presserende spørgsmål, f.eks. hvorfor er der ingen, der stiller spørgsmålstegn ved, hvem der saboterede Nord Stream-rørledningerne nær den danske ø Bornholm? {Cui bono?}

Hans kampagne har sat tusindvis af eksemplarer af hans erklæring i omløb, hvor han spørger: "Tør du stille kritiske spørgsmål? Eller holder du mund og mister både velfærd og risikerer atomkrig?" Han stiller spørgsmål, der skal provokere folk til at tænke, f.eks.: "Er det Ruslands skyld, at der er energi- og inflationskrise? [og er Rusland eneansvarlig for krigen i Ukraine?]"

Hans erklæring indeholder også løsninger. Sammenfattende er hans tre hovedpunkter: Stop NATO's krige; samarbejd med Rusland, Kina og resten af verden; stop røverisk finans- og spekulation og opbyg verdensøkonomien med "Lyndon LaRouches Fire Love". Denne tilgang kræver en Glass/Steagall-regulering af bankvæsenet, målrettet kredit til infrastruktur og projekter med videnskabelige drivkræfter.

Erklæringen har nået vigtige dele af København via massiv omdeling. Tidligere på måneden cirkulerede den inde i

Folketinget på den årlige københavnske kulturnat og nåede ud til folk i alle 14 partier og 20 kandidater. Den 26. oktober blev erklæringen udsendt på Københavns Universitet på et studentermøde for kandidater fra otte partier. Forsøget på at begrænse diskussionen mislykkedes, da to kandidater reagerede på en journalist fra EIR News, der bad kandidaterne om at forholde sig til, hvorledes Ukraine-krigen burde bringes til ophør? Journalisten udtalte, at Gillesberg redegør for faren for eskalation af en atomar brand, og hvordan vi er nødt til at aktiveres for at stoppe den [ved at skifte fra at sende våben til Ukraine til at presse på for fredsforhandlinger].

Det, der gør Gillesbergs advarsel endnu stærkere, er, at han er kendt for sine tidligere kampagner for at få Danmark til at ændre kurs i den udenrigs- og økonomiske politik. Tom Gillesberg og hans plakater er en særlig institution i dansk politik siden hans første kampagne i 2005, hvor han med plakatsloganet: "Når boblen brister... Nyt Bretton Woods" advarede mod derivater og hyperinflation, som det er sket. Der har været signaturplakater/politiske slogans til hver valgkamp siden. I 2015 var det: "Win-Win med BRIKS – ikke sammenbrud og krig". Nu er Tom Gillesberg en afgørende stemme på den europæiske scene.

Kandidat Tom Gillesbergs video orientering dagen inden valget

Jens Jørgen Nielsen, Rusland og Ukraine ekspert: “Tom Gillesberg er en sjælden fornuftens stemme i valgkampen”

20. oktober 2022 – Her er en udtalelse fra Jens Jørgen Nielsen, forfatter, historiker, lektor:

“Oktober måneds valgkamp har været præget af mange partier og en masse løfter. Mange af løfterne vil næppe nogensinde blive indfriet. Men vi har manglet en diskussion af det aller væsentligste, nemlig krigen i Ukraine og den meget spændte militære situation mellem NATO og Rusland. Hvordan finde vi et andet gear for at forhindre den store dommedags krig. Tom Gillesberg fra Schiller Instituttet er en velkommen undtagelse. Han har sat spørgsmålet øverst på dagsordenen med krav om en anden politik og med en vision om et andet samarbejde mellem Rusland, Kina og Vesten. Tom Gillesberg er en sjælden fornuftens stemme i valgkampen. Tak for det.”

Jens Jørgen Nielsen er uddannet i idé- og kommunikationshistorie, Moskva-korrespondent for dagbladet Politiken i slutningen af 1990'erne, forfatter til flere bøger om Rusland og Ukraine, leder af organisationen Russisk-Dansk Dialog og lektor i kommunikation og kulturforskelle ved Niels Brock Handelshøjskole i København.

Han er på Ukraines sortliste efter at have talt på Schiller Instituttets seminar i Danmark den 25. maj 2022 om en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur.

Her er et interview Schiller Instituttet lavede med Jens Jørgen Nielsen den 3. oktober 2022:

Interviewet omfatter:

- Truslen om atomkrig;
- Situationen er mere alvorlig end Cuba-krisen;
- Behovet for forhandlinger eventuelt med Tyrkiet eller Indien som mæglere;
- Den vestlige strategi om at fortsætte krigen, indtil Rusland er besejret, vil ikke fungere og indebærer risiko for atomkrig;
- Hvordan vi er kommet til dette punkt, startende med USA's tidligere nationale sikkerhedsrådgiver (1977 til 1981) Zbigniew Brzezinskis plan om at bruge Ukraine til at splitte Rusland;
- North Stream-sabotagen blev efter al sandsynlighed ikke udført af Rusland.

Billede: Jens Jørgen Nielsens Facebook side

**For verdensfred; Stop faren
for atomkrig: Andet seminar
for nuværende og tidligere
lovgivere
fra hele verden var en stor
succes;**

et tredje er planlagt den 22. november

Den 27. okt. (EIRNS) – Det er tydeligt, at dagens andet seminar for nuværende og tidligere lovgivere i verden, "For verdensfred, stop faren for Atomkrig", allerede giver genlyd rundt om i verden. Med 15 deltagere, der repræsenterede otte nationer, og med oversættelser til engelsk, spansk, fransk og tysk, var dette virkelig en international begivenhed, der leverede et stærkt budskab fra en alliance af patrioter fra forskellige nationer, der er klar til at kæmpe for den fælles menneskehed. Ifølge en rapport fra Tyskland livestreamede RT med 30.000 seere hele konferencen. Schiller Instituttets YouTube-kanaler registrerede 2.300 direkte visninger på både den engelske og den spanske kanal.

Seminaret, som blev transmitteret fra et lokale i den mexicanske kongres' parlamentsbygning, blev afholdt af Schiller Instituttets grundlægger og præsident, Helga Zepp-LaRouche, og forhenværende mexicanske kongresmedlem Maria de los Angeles Huerta, og omfattede deltagere fra USA, Mexico, Colombia, Guayana, Trinidad- Tobago, Frankrig, Tyskland og Italien.

Seminaret, der fandt sted blot tre uger efter seminaret den 7. oktober for nuværende og tidligere lovgivere fra Latinamerika og Caribien med titlen: "Stop krigen før det er for sent; eliminér årsagerne til krigsfaren", var præget af en udvidet deltagelse og en intens fokuseret og ofte lidenskabelig diskussion om initiativer til at engagere lovgivere, politik- og fredsorganisationer, andre folkevalgte og medierne i en mobilisering, ikke blot for at forhindre atomkrig, men også for at kræve en ny global sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som kan sikre en fredelig fremtid.

Som fru LaRouche understregede i sin åbningstale, er det

opløsningen af det globale spekulative finanssystem, der står bag kampagnen for krig. Dette system må erstattes af et nyt penge- og kreditsystem, udtalte hun, for at "overvinde fattigdommen for alle og organisere tingene, så hvert land kan realisere sit potentiale". Det blev besluttet, at gruppen skal mødes igen om tre uger, den 22. november, for at drøfte og offentliggøre de konkrete forslag, som man er blevet enige om.

I sin introduktion til fru LaRouche citerede ordstyrer Dennis Small, leder af Schiller Instituttets afdeling i Latinamerika, den store mexicanske patriot Benito Juarez, som den 15. juli 1867, efter at den habsburgske kejser Maximilian var blevet besejret, erklærede, at "blandt individer som blandt nationer er respekt for andres rettigheder lig med fred". I dag, hvor verden står på randen af atomkrig og en systemisk krise, der truer med at kaste verden ud i en ny mørk tidsalder, sagde Small, at han ville tillade sig at tilføje to ord til Juarez' udødelige ord: "Blandt individer som blandt nationer er respekt for andres rettigheder {til udvikling} lig med fred."

Ud over fru LaRouche og fru Huerta var talerne: Diane Sare, uafhængig senatskandidat fra New York, forhenværende senator fra Virginia, Richard Black, George Koo, amerikansk international erhvervsrådgiver, kongresmedlem Benjamin Robles fra Mexico, Guyanas tidligere præsident, Donald Ramotar, dr. Kirk Meighoo fra Trinidad-Tobago; den fhv. colombianske senator Jorge Robledo; det fhv. medlem af Forsamlingen i Mexico City, Rodolfo Ondarza; den pensionerede general Dominique Delawarde fra Frankrig; Sergio Tancredi, fhv. parlamentsmedlem fra Sicilien, Italien; og Antonio Ingroia, fhv. anti-mafia-magistrat fra organisationen "Det folkelige og suveræne Italien".

Der var også bevægende budskaber fra Zivadin Jovanovic, formand for det serbiske Forum for en verden af Ligeværdige, og fra Karl Kroekel, formand for Håndværkere for Fred i Tyskland, som står i spidsen for protesterne mod den vanvittige sparepolitik, der er indført i landet, og som

lukker al produktiv aktivitet ned. En repræsentant fra Forum for frihed og Demokrati i Tyskland talte også og beskrev de igangværende masseprotester, der afspejler befolkningens vrede over den økonomiske katastrofe, som sanktionerne mod Rusland og sparepolitikken har forvoldt. Der var også en meddelelse fra fem franske borgmestre, som udtrykte deres støtte til det fredsinitiativ, der er fremsat af folkevalgte i den historiske tyske by Stralsund.

Den strategiske fare

Efter en introduktion af Dennis Small bød Helga Zepp-LaRouche alle de deltagende lovgivere og politiske ledere velkommen, og understregede at det haster med at mobilisere verdens befolkning for at imødegå krigsfaren. Hun gav et nøgternt billede af den markante forskel mellem i dag og midt i 1980'erne, hvor hundredtusinder af mennesker gik på gaden i Europa for at protestere mod det atomare dødvande mellem Rusland og Vesten over opstillingen af Ruslands SS20-missiler rettet mod Europa og Pershing-missiler rettet mod Rusland.

Det foruroligende ved krisen i dag, anførte hun, er, at langt størstedelen af befolkningen ikke har nogen anelse om den atomare fare. I dag er Rusland og NATO involveret i en række øvelser med atomvåben og "indøver en atomkrig", sagde hun og påpegede de mange provokationer fra Vesten, hvor den ukrainske præsident Zelinskyj opfordrer til forebyggende atomangreb mod Rusland, og Joe Biden taler om et atomart "ragnarok".

Rusland har klart formuleret sin atomare doktrin, sagde hun, men Biden har aldrig "præciseret", hvad USA's doktrin er.

Fru LaRouche dokumenterede de mange eksempler på provokationer fra USA og NATO, herunder den amerikanske atomubåd USS West Virginia, der for nylig dukkede op i Det Arabiske Hav – en meget usædvanlig handling, som en russisk analytiker vurderede kunne tyde på, at USA ønskede at demonstrere sin evne til at iværksætte et førsteangreb mod Rusland. Der må finde en offentlig debat sted om disse anliggender, advarede fru

LaRouche.

Situationen er yderst bekymrende, understregede hun, fordi menneskets eksistens er på spil, og det var præcis, hvad der blev drøftet på seminaret for lovgivere den 7. oktober. Som det blev nævnt dér, sagde hun, er det nu på tide at tænke som verdensborgere. "Vi repræsenterer én menneskehed" og må handle på dette grundlag. Indkald til et hastemøde i FN's Generalforsamling eller G20. Appeller til samtlige verdensorganisationer. Mobiliseringen må optrappes, og alternativer til den nuværende fare skal fremlægges, sagde fru LaRouche

Det er afgørende, at der tilbydes alternativer, tilføjede hun og pegede på Schiller Instituttets forslag om at indkalde til en konference for at drøfte en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der tager hensyn til alle nationers interesser. Senere i løbet af diskussionsperioden tog fru LaRouche fat på problemet med begrebet multipolaritet, som foreslået af general Dominique Delawarde, fordi det indebærer et potentiale for geopolitisk konfrontation.

Hun bifaldt også initiativet fra den amerikanske repræsentant Paul Gosar fra Arizona, som inviterede Vladimir Putin og Ukraines Volodymyr Zelenskyj til at rejse til Arizona for at føre fredsforhandlinger. Det var et modigt og særdeles passende initiativ.

Der er ingen tid at spille, understregede fru LaRouche. Vesten forsøger at afkoble sig fra nationerne i BRICS, Kina og andre nationer, som ikke accepterer det eksisterende system. "Vi har brug for en gruppe af lande", der vil sætte gang i en bred diskussion om de foranstaltninger der skal træffes, insisterede hun, og de nuværende og tidligere lovgivere og andre politiske ledere, der er samlet på denne konference, er i stand til at agere i hast.

The Urgency to Act

Mrs. LaRouche's presentation set the stage for an intense discussion among all participants on proposed initiatives to stop the danger of nuclear war that can be acted on immediately. Not everyone agreed on the specifics or the analysis, but there was absolute clarity on the need to act.

This was emphasized by Maria de los Angeles Huerta, who stressed that it is no longer acceptable to be spectators and that "radical transformation" is necessary. She outlined several initiatives for "global collective action," including a World Day of Debate and Reflection, to take up Mexican president Lopez Obrador's peace proposal, among other things; discuss a "moral and humanist" model and new economic framework; a new security and development architecture as Mrs. LaRouche proposed, and the need to create a communications work agenda to counter the "hegemonic narratives to legitimize global powers." Later in the discussion she proposed to create, and lead, a global network of "legislators for peace."

Congresswoman Jennifer Pedraza Sandoval of the Dignity Party of Colombia, to which former Sen. Jorge Robledo belongs, expressed support for the proposal to create a global network of legislators and announced she was adding her name to the signers of the Declaration calling for the meeting, and that she will use her position in Congress to support this effort, and will invite her colleagues to join.

Mexican Congressman Benjamin Robles also added his name to the Declaration, and welcomed the proposals put forward by Mrs. LaRouche and Ms. Huerta, but also proposed creating a group of legislators of all continents and nationalities to begin to dialogue with rulers of all nations to discuss peace proposals, development, creating a new United Nations, as Lopez Obrador has called for, and for establishing new principles for humanity and a new world order, to face the challenges ahead. "We can't miss this opportunity," he said. There are 7.5 billion people in 206 nations and regions that depend on us. He emphasized that "the issue of Ukraine and

other wars are a required corollary of a crisis that is disintegrating the world's finances and economy." He was proud to participate in the seminar, he said, and would gladly sign on to any declaration that it issues, proclaiming at the end, "Long live peace and humanity."

As former Guyanese President Donald Ramotar pointed out, the group is meeting when the world faces the "terrifying prospect" of nuclear war, in a crisis that could be worse than the Cuban missile crisis. The British and U.S. justification for the use of nuclear weapons—that they "keep the peace"—is insane, he said. He stressed the urgency of people acting and of mobilizing mass organizations and building for mass demonstrations. His proposal, he said, is to "work with all democratic forces." The Caribbean press doesn't cover anything related to reality, he pointed out, so now is the time for a joint effort, reach out to mass organizations, trade unions, peace organizations, throughout the Third World as well.

Trinidad's Kirk Meighoo also stressed the need for concrete proposals. The United Nations doesn't function, he said. Endorsing Mrs. LaRouche's call for a new security and development architecture, he proposed that such organizations as the BRICS, ASEAN, the SCO, CELAC and others come together to build an alternative UN—a UN2—to form the basis for a new global organization that will act in the interests of all nations. He underscored, as did Mr. Ramotar, the important role that the Caribbean has to play in the current situation.

A "Sonic Wave"

Sergio Tancredi, a former state parliamentarian from Sicily, underscored that action is required to avoid the nightmare of nuclear confrontation. The time has come to silence the guns, he said. In any dialogue, there must be respect not only for Ukraine and for Russia, but if the current situation isn't stopped, the entire human community faces the danger of extinction. Act, he said, to make sure that governments feel pressured. The cry for peace must become "like a sonic wave,"

that can't be stopped. Mobilize as many people as possible.

Antonio Ingroia of the Popular and Sovereign Italy organization announced he is joining this appeal for peace, emphasizing that European nations must get involved in this. "Adelante" he said, concluding with, "Go forward with courage."

Former Sen. Jorge Robledo of Colombia put it this way: we must have more and more sectors join for the third conference. "We must grow and grow with a clamor," to call on those governments involved to find a way out. "This is more and more urgent."

Diane Sare, independent candidate for Senate from New York, and former Virginia state senator Richard Black provided good examples of people who make "sonic waves." For people in other countries who look at the U.S. and see only terrible things, Sare and Black represent the voice of sanity, reflecting the founding intentions of the U.S. republic.

Sen. Black's previous videos exposing the U.S./NATO plans to destroy and dismember Russia, using the Ukraine war as a pretext, and asking such uncomfortable questions about whether the U.S. was behind the sabotage of Nord Stream 1 and 2, have garnered millions of views in many languages, including Russian. In the seminar, he asked whether the U.S. were planning an "October Surprise," a 'dirty bomb' or other provocation to blame on Russia, right before the midterm elections.

Sare stressed how important it is for this group of legislators and other leaders to come together determined to act, contrasting this to the cowardly "progressive" Democrats, who last week backed down from defending even their timid letter calling for peace negotiations to end the Ukraine war. She zeroed in on what French Gen. Delawarde had identified as a "small cabal" that really determines U.S. and European

policy, willing to inflict enormous pain on their populations.

Recent interventions by Sare's backers against "progressive" Democratic members of Congress who support the Ukraine war have created big waves, she said, as did her bold billboards in Queens and Brooklyn asking why her opponent Sen. Schumer is afraid to debate her. The "small cabal" may have more power, she said, but there is a big fight in the U.S., which her campaign has shown, which no doubt explains the efforts to exclude her from the Oct. 30 candidates' debate.

Helga Zepp-LaRouches tale ved videokonference: For verdensfred STOP FAREN FOR ATOMKRIG

HELGA ZEPP-LARUCHE: [English 7:30]

Hello. I greet you wherever you may be. What brings this meeting together, which is actually a sequel meeting to one we had on October 7th, where with the distinguished Congressmen and -women from Latin America, it was clear to us that we had to do an extra effort to mobilize the world population to the danger in which we are. And, I think that one of the most disturbing facts about the present situation is that for those who have looked at the danger of nuclear war and the escalation, who are realizing that the vast majority of human beings on this planet have no inkling on what kind of a powder keg we are sitting. If you think back to the early 1980s, when we had the medium-range missile crisis in Europe between the SS-20 and the Pershing II being directed against each

other with only a few minutes' warning time, you had hundreds of thousands of people in the street warning of World War III. And today, when the situation is so much more dangerous, there is very little. There are some demonstrations, but not in any correspondence of the possibility of the extinction of the civilization, which is what we are talking about if only one nuclear weapon would be used. Just to give you a sense, we have today, the 27th of October until October 30th—another three days—you have simultaneously the entire NATO and the entire Russian armed forces being involved in their annual nuclear exercise. That means the arsenals of the two largest nuclear powers are right now rehearsing a nuclear war. Because that is the basis of the Steadfast Noon maneuver, the NATO maneuver which is exercising the readiness of their nuclear arsenal. Given the fact that the main target is Russia, they are rehearsing a nuclear war against Russia. That means that the entire arsenal of B-52 bombers have been brought from the United States to the European theater. At the same time, the Russians also have their regular maneuvers called "Grom," which is the Russian word for thunder. They are also involved in a large maneuver, including the live missile launches.

Given the tension, this is not just a routine maneuver, even though it has been declared by both sides to be that. But this is in the middle of a situation in the Ukraine war which is getting more dangerous by the day; this is in the context of all kinds of maneuvers. For example, remember that Russian Defense Minister Shoigu just a few days ago had called all his colleagues—the Defense Ministers of the U.S., U.K., France, and Turkey—warning them that they had intelligence about the Ukraine preparing a dirty nuclear bomb which then in a fake operation would blame Russia for. Naturally, this was denied by the Ukrainian side, but just yesterday Shoigu continued this series of phone calls by calling the Indian and Chinese Defense Ministers, also discussing this situation.

Now, only a very short time ago, President Zelenskyy of Ukraine, in a meeting with the Australians, had basically called for preemptive use of nuclear weapons against Russia, which then was pulled back. His aides said he didn't mean it that way. Stoltenberg, the NATO General Secretary, said that a victory of Russia in Ukraine would be a defeat of NATO, and therefore could not be tolerated. President Biden on October 6th in a more or less private meeting, had warned about the use of tactical nuclear weapons from the side of Russia would lead to an Armageddon, which then also was corrected. Defense Minister Shoigu said that the use of nuclear weapons in Ukraine is absolutely not on the table, and not even on the horizon. Naturally, all of this takes place in the context of which side has what nuclear doctrine. It is an absolute fact that the Russian nuclear military doctrine provides for the use of nuclear weapons only in the case that the territorial existence of Russia is at stake. That obviously is not the case under normal circumstances. While on the other side, since the Bush administration, the United States has a first strike doctrine. That is something which is absolutely not discussed, and I think we have to discuss it because ever since the U.S. has the prompt global strike doctrine, it does have the element of a first strike use.

Now, when President Biden came into office in January 20, 2021, he promised that he would clarify that, and correct the U.S. doctrine to the sole purpose only that only in order to deter a nuclear attack, or if necessary, retaliate against a nuclear attack, would the United States use nuclear weapons. So, I think we need to have a very broad discussion among military experts. Is it acceptable to be part of NATO when the policy of NATO is a first strike policy? That is not some theoretical question very far away. We should note the fact that in February 2021, it was the leader of the Strategic Command, Admiral Richard, who had advised the Pentagon to change the likelihood of the use of nuclear weapons from "not likely" to "likely." So, that was the response. Just last

week, the United States ship {USS West Virginia} ballistic missile submarine surfaced in the Arabian Sea. Now, Russian expert Alexander Timokhin, wrote in the magazine {Vzglyad} which is the Russian word for view, that the very unlikely occurring of that U.S. submarine surfacing—normally these submarines don't like to be seen and their location is supposed to be a secret—would have been a demonstration on the side of the United States that they are capable of delivering a first strike to disarm the Russian nuclear arsenals in a preemptive way and prevent Russian retaliation by putting such missiles on a flat trajectory rather than a ballistic one, and therefore shortening the flight time significantly, thereby depriving the Russian side of going for a counterstrike.

I don't know. This all is very worrisome, and I think we do need a public debate about that, because if we are that close to the mistrust and the assumption that this could happen and the Russians have this doomsday strategy whereby if the Russian leadership would be eliminated in a first strike, then they have an automatism which would set into motion all the nuclear capability even if the Russian leadership is already eliminated.

I think all of these developments are really a reason to have a total alarmist situation. What is at stake is the existence of the human species. We have discussed at the previous meeting on October 7th that the fact that if there would be a nuclear war, and it is the agreement of all competent military experts that there is no such thing as a tactical nuclear war, if one single nuclear weapon is used, the entire arsenal will be used, and that will be the end of civilization. Because a nuclear winter would kill off in all likelihood those few billion who would survive the actual nuclear war. It would probably be the end of the human race, or at least in the form we know it now. If some miserable people would survive in the following years, one should remember the word of John F Kennedy who said that those who die in the first hours will be

lucky compared to those who manage to live on for a couple of weeks or months or years.

Therefore, because it is the existence of all of civilization which is at stake, we discussed that that by definition makes it that every person on this planet is a world citizen, and has to think like a world citizen. We have been catapulted to be representative of the one humanity, whose existence is at stake right now. This is why we want to escalate this mobilization. We want to bring it into all countries, and we want to evoke from a group of nations whatever it may be, that they must address this condition. We must have an emergency session of the UN General Assembly or another occasion would be at the upcoming G-20 meeting in Indonesia in mid-November. But a group of nations has to come forward and offer an alternative to this danger.

The Schiller Institute has mobilized since the outbreak of this war, to have an international conference to have a New Paradigm, to have a new international security and development architecture which takes into account the interest of every single country on the planet; which means a European security architecture clearly has failed. If you don't include countries which right now are supposed to be completely excluded, and there is actually an effort going on to decouple the United States and Europe and some of their few allies from Russia, China, the BRICS countries, the SCO. That will not work. You cannot split the world in two places and think that with all the problems we have that there can be a solution. We need a motion to put on the table for a new international security and development architecture, a new world economic order which addresses also the fact that the trans-Atlantic financial system is in a hyperinflationary blow-out. We have seen in the case of Great Britain and the unfortunate fate of the short-term Prime Minister Liz Truss, that the effort by the central banks—in that case, by the Bank of England—to go for first quantitative easing, pumping money, then seeing that

this leads to inflation; then going to quantitative tightening, then realizing that may lead to a collapse of the stock and bond markets, then going back to quantitative easing. This is not going to be a viable solution. If the European Central Bank is doing the same thing in the next several days, they will have the same experience as the Bank of England had. We are at the end of the system, and we need a new monetary system, a new credit system which allows us to overcome poverty for every person on this planet. We need to have a new conception of how to organize the affairs so that every country on this planet can develop its fullest potential.

So, this is what we want to instigate a broad discussion about, and as Dennis was saying, it was Schiller's conviction that you can be a patriot of your country, and act as a world citizen at the same time, acting in the interest of all of humanity. We have reached in the history of mankind that point where either the human species makes that evolutionary jump to think in terms of the one humanity first, and then puts the national interest second. It's OK to have a national interest, but it should never be contrary to the interests of humanity as a whole. We are calling to organize a movement of world citizens of all countries to unite, because that may be the last resort to stop something which not even an historian would be left over to comment on. We want to invite all of you to participate and help to spread that effort. Thank you.

Schiller Institut indkalder til konference for verdensfred for at stoppe faren for atomkrig

Den 26. oktober 2022 (EIRNS) – Forhenværende og nuværende valgte embedsmænd og civile ledere fra Amerika og Europa mødes i dag i Mexicos kongres i Mexico City og via Zoom-videokonference fra kl. 16-19 dansk tid, for at samle borgere på tværs af alle kontinenter for sammen med dem at bringe verden tilbage fra randen af atomkrig. De handler ud fra princippet om, at menneskehedens sag er én og samme for alle, nemlig at sikre en international orden, hvor samtlige nationer og alle mennesker kan leve i fred og voksende velstand. Både sikkerhed og økonomisk udvikling er uløseligt forbundet.

Beslutningen om at arrangere dagens konference i Schiller Institut blev truffet blot tre uger tidligere af den gruppe på seks tidligere og kommende lovgivere fra Amerika, som deltog sammen med Helga Zepp-LaRouche den 7. oktober i en dialog om, hvorledes lovgivere fra Latinamerika og Caribien kunne påtage sig lederskab for at forhindre verdenskrig. Lovgiverne insisterede ved afslutningen af deres diskussion på, at deres dialog skal følges op af yderligere dialoger af denne art mellem flere mennesker fra andre lande. De opfordrede især europæerne til at træde frem og slutte sig til dem.

I dag, tre uger senere, vil de 15 lovgivere og civile ledere, der deltager i denne dialog med Zepp-LaRouche – dobbelt så mange som for tre uger siden – omfatte en fremtrædende europæisk deltagelse.

Disse dialoger i Schiller Instituttets regi afspejler en

holdningsændring, som vinder frem i hele den vestlige verden. Lovgivere og civile ledere er begyndt at indse, at der ikke er noget håb om overlevelse, såfremt vi blot lader stå til og bønfalder de vestlige regeringer og deres kontrollanter i City of London og Wall Street om at forsvare folk mod krig, fattigdom og sygdom. Med den gryende realitet, at NATO's unipolære krigsfremstød har bragt os til det punkt, hvor vi er på vej mod en atomkrig, er de lokale ledere ved at erkende, at enten griber de ind, eller også risikerer vi alle at dø.

Kongresmedlem Paul Gosar fra Arizona er et eksempel på denne holdningsændring, idet han påtog sig at tilbyde at være vært for fredsforhandlinger mellem præsident Putin og præsident Zelenskij i Phoenix, Arizona, et sted "tilpas langt væk fra konflikten og fjernt fra de enheder, der i øjeblikket tilskynder til mere krig, til at være et frugtbart mødested". (<https://twitter.com/DrPaulGosar/status/1585480038295564288>)

"Hvis der ikke findes en eneste leder blandt vores politikere eller i vores militær, der vil forsøge at afslutte denne krig uden utænkkelig verdensomspændende død og ødelæggelse, så er jeg nødsaget til det", skrev han i forbindelse med offentliggørelsen af en fælles skrivelse, som han havde tilsendt begge de to præsidenter. "Den globale politiske og militære ledelse nægter at gøre det mindste forsøg på at nedtrappe konflikten mellem Rusland og Ukraine. I stedet for at indlede fredsforhandlinger synes krigsmagere, neokonservative og Biden-regimet at være stålsatte på at udløse en potentiel atomar verdenskrig over hele menneskeheden. Lad os nedtrappe de atomare spændinger, afslutte denne krig og gøre en ende på den død og ødelæggelse, der plager begge nationer. Fred må sejre", erklærede han.

(<https://timcast.com/wp-content/uploads/2022/10/Rep.-Gosar-letter-to-President-Putin.pdf>)

Vigtigheden af Gosars initiativ består ikke i, hvorvidt det vil virke som foreslået, men i at han gennem handling

bekræfter, at det "at gå med for at klare sig" med "den måde tingene er på", vil få os dræbt. Freden må sejre, og den enkelte må tage ansvar for at sikre, at det lykkes. Hans ageren kan måske få andre i især det republikanske parti til at handle; det øger i hvert fald offentlighedens afsky for sådanne patetiske slaver af krigsmagerne, som medlemmerne af det Demokratiske Partis progressive gruppe i den amerikanske kongres netop har vist sig at udgøre. [I mandags offentliggjorde Congressional Progressive Caucus et brev underskrevet af 30 medlemmer af gruppen og stilet til præsident Biden, hvori de opfordrede ham til at gøre en større indsats for at fortsætte diplomatiet (ved siden af den militære og økonomiske støtte til krigen). Men Caucus afviste fuldstændigt og trak brevet tilbage tirsdag!].

Frygten for atomkrig skaber sprækker i enhver institution i Vesten. Et eksempel: Forsøget på at mørklægge Diane Sares uafhængige kandidatur til senatorposten i New York er ved at krakelere, som det fremgår af Ballot Access News, der dækkede Spectrum News' skandaløse forsøg på at udelukke den legitime kandidat Sare fra deres debat om det amerikanske senat i New York – og som afslørede den manipulering af meningsmålingerne, der blev anvendt til dette formål.

Et andet eksempel på dette: Den fransk-tyske alliance, som Europa har været organiseret omkring i efterkrigstiden, er brudt sammen; præsident Macron og kansler Scholz mødtes onsdag den 26. oktober for at opretholde forestillingen om et forenet Europa, men formåede ikke engang at holde en fælles pressekonference efter deres møde.

Og endnu en fra Europa: Statsministeren i NATO-medlemsstaten Norge, Jonas Gahr Støre, meddelte sit lands parlament tirsdag den 25. oktober, at "der er intet gavnligt ved at isolere Rusland. Det er alarmerende, at der i dag er så lidt kontakt og direkte kommunikation med Rusland. Det svækker muligheden for at finde en forhandlet afslutning på krigen" på et tidspunkt, hvor "vi nu befinder os i den mest krævende

sikkerhedspolitiske situation siden Anden Verdenskrig”.

For alle, der mener, at vi overdriver med hensyn til faren for atomkrig, anbefaler vi, at de læser det svar, som Ruslands ambassadør i USA afgav til {Newsweek} vedrørende rapporter om, at den 101. luftbårne divisions øverstbefalende, der har slået lejr ved den rumænske grænse til Ukraine, er ivrige efter at rykke ind:

“Vi har ikke til hensigt at finde os i en situation, hvor de militære trusler stiger ved de russiske grænser”, udtalte ambassadør Anatoly Antonov. “En direkte indblanding af det amerikanske militær i kamp vil medføre katastrofale konsekvenser. Jeg er overbevist om, at en yderligere optrapning af situationen ikke er i Washingtons egeninteresse.

“Lad mig minde jer om, at for 60 år siden, i den mest intense fase af den caribiske krise, nærmede vores lande sig tærsklen til en ødelæggende konflikt, men i sidste øjeblik lykkedes det dem at tage et skridt tilbage. De russisk-amerikanske relationer har atter ramt bunden. Det ville være vanvittigt at presse forholdet mellem de store atommagter yderligere ned.” (<https://www.newsweek.com/russias-envoy-warns-disastrous-consequences-if-us-troops-enter-ukraine-1754917>)

Helga Zepp-LaRouches indlæg på BRICS forskningskonference

Den 25. oktober 2022 (EIRNS) – Nedenstående er Helga Zepp-LaRouches tale til “International Scientific and Practical Conference ‘Scientific-Technological and Innovative Cooperation of BRICS countries’”, arrangeret af den [russiske] Nationale Komité for BRICS-forskning.

Min helhjertede tak til den Nationale komité for BRICS-forskning for invitationen til denne vigtige konference!

For at starte med et citat fra Peter Westmacott, tidligere britisk ambassadør i USA, som netop har beklaget sig over, at Storbritannien er blevet "en kilde til morskab, vantro, medlidenhed og skadefryd i udlandet". Det er ydmygende for et land, som så længe har været et forbillede for et fungerende demokrati." Hvis man ser bort fra kommentaren om Storbritannien som et " fungerende demokrati", har det en vis nytteværdi at betragte Bank of Englands panikagtige rutsjebanetur, skiftende fra QE til QT, for derefter at springe tilbage til QE med en hastighed, der ligner Liz Truss', der styrter ind i Downing Street 10 og ud igen. Mens nogle mennesker måske oplever " schadenfreude/skadefryd" over Storbritanniens undergang, er et mere nøgternt syn på sagen på sin plads, da det er det systemiske svigt i det neoliberale system, som udgør den virkelige dynamik bag den angelsaksiske geopolitiske konfrontation mod Rusland og Kina.

Mens det britiske etablissement river sig i håret over spørgsmålene om, hvad disse tegn på manglende regeringsduelighed vil gøre ved den britiske støtte til NATO's krig i Ukraine eller det særlige forhold til USA, peger uroen i Storbritannien på en større betydning af disse udviklingsforløb for BRICS og resten af verden.

Begivenhederne i London signalerer den endegyldige fremkomst af den globale systemiske krise, som min afdøde mand, Lyndon LaRouche, advarede om for 51 år siden, da præsident Nixon erstattede Bretton Woods-systemets faste valutakurser med flydende valutakurser. Han advarede dengang om, at en fortsættelse af dette pengepolitiske system, som var orienteret mod profitmaksimering for spekulanterne, nødvendigvis ville afstedkomme en ny depression, en ny fascisme og faren for en ny verdenskrig – eller et helt nyt økonomisk verdenssystem.

Selv om processen med af-dollarisering allerede er i gang, hvor stadig mere handel mellem BRICS og nogle lande i det Globale Syd gennemføres i deres nationale valutaer, og hvor der foregår forberedelser til at etablere en ny international valuta baseret på en kurv af råvarer, er disse lande ikke tilstrækkeligt beskyttet mod afsmitningen af virkningerne af enten en hyperinflationær sprængning af det transatlantiske finanssystem som følge af fortsat kvantitativ lempelse eller en kædereaktion af kollapser med konkurser som følge af et forsøg på at dæmpe inflationen med kvantitativ stramning.

En repræsentativ kreds af regeringer, såsom BRICS, SCO og andre, der handler i flertallets interesse for størstedelen af menneskeheden, må hurtigt forberede sig på at etablere et nyt kreditsystem, som beskytter landene i udviklingssektoren mod virkningerne af en kaotisk opløsning af de vestlige centralbankers hidtil dominerende finansielle system. En anden stærk motivation er den uforklarlige og tydeligvis fuldstændig uigennemførlige hensigt fra ledende kredse i USA, Storbritannien og EU om at afkoble sig fuldstændigt fra Rusland og Kina og dermed indirekte fra samtlige lande, der er involveret i BVI (Bælte- og Vej-Initiativet).

På trods af at det gamle Bretton Woods-system forståeligt nok afvises af udviklingslandene, fordi det blev oprettet under Churchills og Trumans imperiale tankegang og aldrig tilnærmelsesvis realiserede præsident Roosevelts vilje til at skabe et kreditsystem, der ville gøre en ende på kolonialismen og i overvejende grad øge levestandarden for befolkningerne i den såkaldte Tredje Verden, udgør det en nyttig reference, for så vidt som det minder folk om, at finansielle systemer ikke er et gudsgivet fænomen, men kan udformes af regeringer.

Som Lyndon LaRouche konsekvent har insisteret på, må et nyt kreditsystem absolut omfatte:

- 1.) et system med faste valutakurser for de nationale valutaer, som kan justeres med jævne mellemrum;

- 2.) et samarbejdende system af nationale banker baseret på regeringernes suveræne beføjelser;
- 3.) begrænset omsættelighed af valutaerne;
- 4.) kapitalkontrol, som grundlæggende har samme virkning som en international Glass/Steagall-bankopdeling;
- 5.) beskyttende told- og handelsregler, som især beskytter udviklingslandenes spirende økonomier; og
- 6.) forbud mod enhver form for spekulation.

Det hidtil usete omfang af sanktioner mod Rusland, som har haft det udtrykkelige formål at "ruinere Rusland", idet de har nægtet Rusland adgang til alle moderne avancerede teknologier og forhindret diversificering fra eksport af olie og gas, som det blev citeret den 25. januar fra unavngivne embedsmænd fra Det Hvide Hus, har tydeligvis fejlet, og nu er de til gengæld i færd med at ruinere økonomierne i Europa, men især i Tyskland. Der er nu et tilsvarende forsøg på at nægte Kina adgang til chip- og halvlederteknologier. Følgerne af den hyperinflationære eksplosion af fødevare- og energipriserne i udviklingslandene truer med en verdenshistorisk tragedie af hidtil usete dimensioner. Alle disse faktorer bidrager til den kendsgerning, at den nuværende industrielle kapacitet i både "Vesten" og i BRICS og det Globale Syd er langt under det, det vil kræve for at opretholde den nuværende verdensbefolkning.

Hvis BRICS-landene og deres partnere ønsker at afhjælpe denne situation, er den eneste pålidelige og ikke-inflationære mulighed at mobilisere alle tilgængelige ressourcer i denne gruppe af nationer til et koordineret "videnskabeligt drevet program". Det er afgørende at prioritere de nye videnskabelige gennembrud, som er baseret på relativt højere energi- og energitilstrømningstætheder, hvilket muliggør højere relative potentielle befolkningstætheder, en sammenhæng, som er et af de mest afgørende aspekter af videnskaben om fysisk økonomi, hvilket adskiller den fuldstændigt fra monetarisme. Dette

behov for at anvende stigningen i den potentielle relative befolkningstæthed som målestok for værdien af en investering vedrører menneskehedens overlevelsesmuligheder på lang sigt.

I betragtning af at Rusland, Kina og Indien er blandt de førende rumfartsnationer, er rumfartsprogrammer med videnskabelige drivkræfter blandt de mest lovende områder, hvor afsmittende effekter af nye revolutionerende teknologier til andre områder af økonomien skaber den størst mulige stigning i produktiviteten af den samlede produktionsproces med den højeste mulige hastighed. Det samme gælder i princippet for andre avantgarde-teknologier som f.eks. termionuklear fusion, biofysik og biokemi, kognitive videnskaber osv. De betydelige videnskabelige traditioner og kapaciteter inden for kernekraft og kernekraftrelateret videnskab i Rusland, Kina, Indien og Sydafrika er allerede til rådighed og kan udgøre det videnskabelige grundlag for en voksende sektor af "videnseksport" til omfattende teknologioverførsel og uddannelsesprogrammer til andre nationer i det Globale Syd, således at de kan avancere til et væsentligt højere produktivitetsniveau.

Samtidig med at der skal gøres en indsats for at anvende alle de menneskelige og arbejdsmæssige kapaciteter, der er til rådighed, og øge omfanget af teknologiske præstationer til det højest mulige niveau, skal der ydes støtte i form af billige kreditter og investeringsskattekreditter til hver enkelt "afsmittende effekt", der opstår som følge af de videnskabelige drivkraftprogrammer, som derefter gør det i stand til at løse afgørende problemer i økonomien.

Overførslen af de videnskabelige fremskridt til potentielt samtlige sektorer af økonomien sker hovedsagelig gennem to kanaler, nemlig uddannelsessystemerne og til maskinværktøjssektoren og derfra videre til fremstilling af varer, husholdningsgoder, infrastrukturudvikling og landbrugssektoren.

Det nuværende forestående systemiske kollaps af det finansielle system er naturligvis en alvorlig udfordring, men det er også en kærkommen anledning til endelig at få den største del af verdensøkonomien bragt ind på principper, der er i overensstemmelse med principperne i vores fysiske univers.

Interview med Tom Gillesberg på Den Uafhængige radiostation den 25. oktober 2022, om nedtagning af hans valgplakater

København den 25. oktober. "Tom Gillesberg, stiller op som løsgænger til folketingsvalget // Om hvem der har stjålet Tom Gillesbergs valgplakater". Din vært er Camilla Boraghi.

Indslaget med Tom Gillesberg begynder 40:50

Her er linket.

Eller her:

POLITISK ORIENTERING den 25. oktober 2022:

Har vi stadigvæk demokrati i Danmark?

Med formand Tom Gillesberg, som er Folketingskandidat udenfor partierne i Københavns Storkreds.

Københavns Universitets valgmøde:

Spørgsmål rejst om Tom Gillesbergs kampagne for at forhindre, at krigen i Ukraine bliver til atomkrig

København den 25. oktober. Kandidater fra otte partier deltog i Københavns Universitets valgmøde med 400 studerende. Tom Gillesbergs valgkampagne delte valgpjecer ud mens de studerende ankom.

KU's prorektor, Kristian Cedervall Lautau, som var ordstyrer begyndte mødet med at sige, at når man er politiker, skal man svare på fire spørgsmål. Det første er, hvordan man kan reducere faren for atomkrig, men det skal vi ikke tale om i dag. Der var tre andre emner. Det sidste var, hvordan skal vi

håndtere den grønne omstilling i lyset af energikrisen og krigen i Ukraine? En af de to spørgsmål til politikerne fra salen om emnet var fra Executive Intelligence Review:

Jeg synes ikke vi skal hoppe over, hvordan vi afslutter krigen i Ukraine. Der er en kandidat udenfor partierne, Tom Gillesberg, som siger, at det vigtigste spørgsmål er, hvordan vi forhindrer, at krigen i Ukraine bliver til atomkrig, og at vi skal skifte fra, at det vigtigste er at sende våben til Ukraine til, at det vigtigste er at presse på for fredsforhandlinger, og at etablere en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur. Hvad mener I om det?

Det blev besvaret af Palle Dragsted fra Enhedslisten og Ida Auken fra Socialdemokratiet.

Link til lydfil:

**Københavns Universitets valgmøde:
Spørgsmål rejst om Tom Gillesbergs
kampagne for at forhindre, at krigen i
Ukraine bliver til atomkrig**

**USA, Storbritannien, Frankrig
og NATO afviser russiske**

advarsler om en provokation med beskidte bomber i Ukraine

Den 24. okt. (EIRNS) – USA, Storbritannien og Frankrig har sammen med NATO's generalsekretær, Jens Stoltenberg, afvist russiske advarsler om, at Kiev-regimet muligvis forbereder en provokation mod Rusland ved hjælp af en såkaldt beskidt bombe, en konventionel sprængladning indeholdende radioaktive materialer. "Påstanden om at Ukraine forbereder sig på at anvende beskidte bomber i Ukraine er absurd," udtalte Stoltenberg til {Politico} i et interview i alliancens hovedkvarter i Bruxelles. "Det der gør os bekymrede er, at dette er en del af et mønster, som vi tidligere har set fra Rusland – i Syrien, men også i starten af krigen, eller lige før krigen startede i februar. Og det er, at Rusland beskylder andre [for] at gøre det, som de selv har til hensigt at gøre", kværnede Stoltenberg videre. "Rusland bør ikke bruge disse falske beskyldninger eller påstande som et påskud til at optrappe krigen i Ukraine yderligere", blev han citeret for at sige.

USA, Storbritannien og Frankrig udsendte i går en fælles erklæring efter den russiske forsvarsminister Sergej Shoigus telefonopkald til sine kolleger i disse lande i Tyrkiet. "Vores lande gjorde det klart, at vi alle afviser Ruslands åbenlyst falske påstande om, at Ukraine forbereder sig på at bruge en beskidt bombe på sit eget territorium", udtalte de. "Verden vil gennemskue ethvert forsøg på at bruge denne påstand som et påskud til en optrapning. Vi afviser endvidere ethvert påskud til en optrapning fra Ruslands side." (<https://www.state.gov/joint-statement-on-ukraine-2/>)

At styre verden udenom atomkrig: Husk Videokonference torsdag den 27. oktober kl. 16-19 eller senere:

Anden seminar af nuværende og forhåndværende internationale politikere.

Online deltagelse live: [Tilmeld dig her.](#)

Der kommer også en video senere på denne side.

Den 25. oktober 2022 (EIRNS) – Om to dage indkalder Schiller Instituttet til en konference med titlen: “For verdensfred, stop faren for atomkrig”. Med undertitlen: “Andet seminar for nuværende og tidligere valgte embedsmænd fra hele verden”, griber denne særlige konference ind midt i 60-årsdagen for Cuba-krisen i 1962 for at trække verden væk fra randen af atomar selvdestruktion. Den eneste kraft, vi besidder, er idéernes kraft – men det er, som den russisk-ukrainske fysiker Vladimir Vernadskij grundigt beviste, den største kraft, geologisk eller på anden vis, på (og måske uden for) planeten.

Instituttets treårige mødeforløb, hvoraf denne torsdag er den seneste, har trodset formodningen om et uundgåeligt tragisk udfald af et halvt århundrede med fejlslagen transatlantisk, civilisatorisk politisk fiasko fra de "vestlige" såkaldte "indre elitors side". Mordene på ledere som Patrice Lumumba, Kennedy-familien og pastor Martin Luther King og nederlaget og tilsidesættelsen af andre som Frankrigs Charles de Gaulle har gennem årtier bragt menneskeheden på tærsklen til den ultimative krig med selvudslettelse. Når først døren er åbnet, vil den aldrig blive lukket igen. Vi står nu ved døren. Hvem vil bestemme, hvornår midnat indtræffer, og hvornår vi åbner den?

På en Schiller Institut-konference i februar 1996 i Reston, Virginia, beskrev økonomen og statsmanden Lyndon LaRouche i en tale med titlen: "If You Passed Economics 101, You Are Probably a Member of an Endangered Species", det kulturelle princip, der ligger til grund for det system af konferencer og kongresser, som instituttet har sammensat: "Emnet, det egentlige emne ... er emnet historie som tragedie; for vi lever i en virkelig tragedie. Når en person siger til mig: "Hvorfor giver du ikke svar i små doser, ligesom de andre politikere? Hvorfor foretager du ikke en meningsmåling og finder ud af, hvad folk ønsker at høre, og fremsætter dit forslag ud fra de fordomme, som de allerede har, som meningsmålingerne fortæller dig?", ville mit svar være: "Jeg er ikke et fjols"....

"Vi har nu en civilisation, en verdensomspændende civilisation, som er dømt til undergang i sin nuværende form. I løbet af de næste måneder eller år vil denne civilisation, som folk omtaler – deres meninger, deres kultur, deres fordomme, deres livsform, deres traditioner – alt sammen være forsvundet! Intet kan redde den. Det er som at klamre sig til en kahyt på {Titanic}: Hvis du klamrer dig til disse traditioner, vil du gå ned og drukne med dem. Vi er nødsaget til at få folk på {Titanic}, væk fra traditionerne, ind i redningsbådene, så de kan blive frelst."

Isbjerget truer med at dukke op foran det "tåbelige skib", som er anglofæren, mens denne dag gryr. I dag har Ruslands repræsentanter i FN til hensigt at fremlægge beviser for, at Ukraine med bistand fra Storbritannien, har sat sig for at forberede og detonere en "beskidt bombe", en radioaktiv anordning, i Ukraine. En sådan handling ville af Rusland blive betragtet som "atomterrorisme". Efter at Ruslands forsvarsminister Sergej Shoigu søndag den 23. oktober kontaktede sine kolleger i USA, Frankrig, Storbritannien og Tyrkiet for at informere dem om dette, og USA, Storbritannien, Frankrig og NATO's generalsekretær, Stoltenberg, reagerede ved at afvise Ruslands påstande, svarede Kremls talsmand, Dmitrij Peskov, på deres benægtelser. "Deres mistillid til de oplysninger, der er blevet videregivet fra russisk side, betyder ikke, at truslen om anvendelse af en sådan "beskidt bombe" ophører med at eksistere. Truslen er påviselig." Det er "deres sag, om de vil tro på det eller ej."

Der er på nuværende tidspunkt ingen tegn på, at Rusland har ændret sin atomare forsvarsposition, opjusteret niveauet for angrebsberedskabet i sine strategiske raketstyrker eller truffet nogen som helst foranstaltninger til at indlede et angreb, enten på Ukraine eller på NATO med atomvåben. Lad dig ikke narre: Selv om de ukrainske styrker inviterer IAEA-inspektørerne til at se på deres atomkraftværker, "fordi vi ikke har noget at skjule", oplyser Rusland, at fremstillingen af den beskidte bombe ikke finder sted på et atomkraftværk, men i stedet på Eastern Mining and Processing Plant, der ligger i byen Zhovti Vody i Dnepropetrovsk-regionen.

Det skal endvidere erindres, at USA's officielle politik for termonukleare atomvåben, der har været gældende siden 2002 og ikke er blevet ændret af nogen præsidentiel administration siden da, {ikke} udelukker første anvendelse af sådanne våben. Som det fremgår af Congressional Research Service Report, "U.S. Nuclear Weapons Policy: Considering 'No First Use'", som blev revideret i marts i år, fremgår det: "Siden afslutningen

af Den kolde Krig har USA ændret sin erklærede politik for at reducere atomvåbenets tilsyneladende rolle i USA's nationale sikkerhed, men har ikke erklæret, at det afstår fra at anvende dem først... I 2010 Nuclear Posture Review Report erklærede Obama-administrationen, at USA 'kun ville overveje at anvende atomvåben under ekstreme omstændigheder' ... (men) administrationen var ikke parat til at erklære, at det 'eneste formål' med amerikanske atomvåben var at afskrække fra atomangreb {fordi den kunne forestille sig 'en begrænset række af eventualiteter', hvor atomvåben kunne spille en rolle i afskrækkelsen af konventionelle, kemiske eller biologiske angreb.}” [Understregning tilføjet.]
[<https://sgp.fas.org/crs/nuke/IN10553.pdf>]

Flere amerikanske observatører, der hidtil har været alt for tavse, har undret sig højlydt over vanviddets indflydelse i amerikansk og angloamerikansk politik. Noam Chomsky, med hensyn til Nancy Pelosis provokationer i Kina, og Jeffrey Sachs, med hensyn til Ukraine, har for nylig omtalt USA's politik som "vanvittig". Den tidligere ambassadør og særlige udsending til Haiti Daniel Foote kaldte for nylig USA's politik med militær intervention for vanvittig. "Deportationerne (af haitianere) var dråben, der fik bægeret til at flyde over. Men den vigtigste grund til, at jeg trådte tilbage, er, at jeg så USA's politik bevæge sig i præcis denne retning, mod intervention, hvilket er, som Einstein sagde – og jeg vil parafrasere – "at forsøge det samme igen og igen og forvente et andet resultat er vanvid."

Historikeren Barbara Tuchman stillede spørgsmålet i sin bog {The March of Folly: From Troja to Vietnam}: "Et fænomen, der er tydeligt i hele historien, uanset sted og periode, er regeringers forfølgelse af politikker, der er i modstrid med deres egne interesser. Det ser ud til, at menneskeheden udøver en dårligere regeringsforvaltning end næsten enhver anden menneskelig aktivitet... Hvorfor handler indehavere af høje embeder så ofte i modstrid til den vej, som fornuften påpeger

og den oplyste egeninteresse antyder? Hvorfor forekommer intelligente mentale processer så ofte ikke at fungere?"

Lyndon LaRouche har givet det ubehagelige svar mange gange, mange steder. I et af dem, {Saudi Arabia in the Year 2023}, skrevet i 1983 – for fyrre år siden – udtalte han: "Pionererne i "postindustriell" selvdestruktion har primært været Storbritannien og dernæst USA. ...

Ved at ramme en "grænsebetingelse" forårsaget af afvigelsen af hyper-spekulative og ubetalelige finansielle instrumenter, herunder valutaer, fra den reelle, fysiske økonomi, opstår der en pludselig, tidligere utænkelig "chokbølge" af malthusiansk sammenbrud, som eliminerer hele befolkninger fra den ene dag til den anden. Enten dette eller en avanceret industriel udvikling, som den foreslået i Bælte- og Vej-Initiativet, eller udvidelsen af BRICS-landene, den fortsatte opadgående kurs for Kinas økonomiske vækst og fiaskoen for den "finansielle atomkrig" mod Rusland, tegner sig for fremtiden. Selv om LaRouches prognoser ofte var brutalt sandfærdige, blev de aldrig præsenteret som de eneste politiske muligheder, der var tilgængelige for dem, der ville vælge varig overlevelse frem for øjeblikkelig overlevelse. {Saudi Arabia in the Year 2023} var et næsten 100 sider langt forslag, en skitse og et program opdelt i tre afsnit. For det første, "Overvindelse af 1000 års plyndring og underkastelse af den arabiske verden"; for det andet, "LaRouche/Riemann-metoden"; og for det tredje, "Udviklingens sociale sammensætning". Afsnittenes undertitler omfattede "National Income Accounting", "Den arabiske verden/Saudi Arabien": Matematik", "Arbejdsdeling" og "Hvad vi mener med 'potentiell funktion'".

Der er ingen måde hvorpå de "tilfangetagne nationer" i anglofæren kan engageres i løsningskonceptet Fred gennem Udvikling, ej heller på kort sigt, hvis ikke Lyndon LaRouches navn og arbejde sættes i centrum i disse kommende timer, dage og uger. Alternativet vil før eller senere være atomkrig. Det bliver os, ikke troen eller skæbnen, som skal afgøre, at

menneskehedens midnat med total krig aldrig indtræffer.

Helga Zepp-LaRouche orienterer EIR om det presserende behov for at gennemføre et nyt paradigme i lyset af truslen om verdenskrig og økonomisk nedbrud

Lørdag, den 22. oktober 2022

PAUL GALLAGHER: I dag er det lørdag den 22. oktober 2022, og det er 60-årsdagen for den dag, hvor USA's præsident John F. Kennedy holdt en tale, som oplyste verden om, at den befandt sig i en atomar krigskrise, en nedtælling til en atomkrig, som muligvis kunne ødelægge civilisationen. Kennedy meddelte, at USA havde fundet beviser for, at Sovjetunionen havde leveret atommissiler til Cuba, og sagde, at USA under ingen omstændigheder ville tolerere dette, absolut ikke, og at en krise var i gang, som tiltrak sig verdens opmærksomhed og fastholdt folk i frygt for den i mere end to uger. [<https://www.jfklibrary.org/learn/about-jfk/historic-speeches/address-during-the-cuban-missile-crisis>]

Her er Paul Gallagher fra EIR. Jeg taler med Helga Zepp-

LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet og en hyppig spidskandidat for det politiske parti BüSo i Tyskland, om den ekstraordinære situation, som udvikler sig der og internationalt.

Så, Helga, god eftermiddag til dig.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Goddag.

GALLAGHER: Lad mig starte med at fastslå, at Nord Stream-naturgasledningen er et undersøisk rørledningsprojekt mellem Rusland og Tyskland under Østersøen, som de har udarbejdet i fællesskab i mere end 15 år. Rørledningen blev suspenderet i 2022 efter pres fra USA, og den 26. september blev den saboteret af kraftige eksplosioner, som havde til formål at ødelægge den fuldstændigt. Det ser ud til, at dette har haft en indvirkning på det tyske politiske liv, på trods af at det bliver mørklagt.

Helga, kan du analysere for EIR, hvad der er sket her, og hvad dette betyder for Tyskland og truslen om krig mellem NATO og Rusland?

ZEPP-LAROUCHE: Altså, det første man kan sige er, at de officielle medier og kanaler tydeligvis forsøger at omtale det så lidt som muligt, hvilket allerede er yderst ildevarslenende, i betragtning af at dette forværrer Tysklands energisituation i et stykke tid fremover. Militære eksperter har erklæret, at sabotagen var af en sådan art, at den udelukkende kan være udført af en stat. Den kan ikke være udført af private dykkere, og det begrænser naturligvis antallet af stater, der har haft tilgang. Nu kan man spørge sig selv, hvem der havde kapacitet, hvem der havde mulighed og hvem der havde motivet? Nogle militære eksperter påpeger, at hvis det havde været Rusland, ville det have betydet, at Rusland skulle sejle med ubåde og andet udstyr 300 km gennem Østersøen under NATO's totale overvågning og kontrol, og hvis det havde været Rusland, ville det derfor bevise, at de havde en betydelig

overlegenhed inden for undervandskrigsførelse for at kunne gennemføre dette praktisk talt lige for næsen af NATO's omfattende overvågning. Hvis det var tilfældet, ville det have helt andre konsekvenser for den militære balance.

Men der er nu også adskillige mennesker, som påpeger, at hvis der var beviser for, at det var Rusland, ville NATO, EU og regeringerne have afholdt en lang række pressekonferencer, og alle dagblade ville have været spækket med sagen. Men da der ikke er hændt noget af den karakter, ser det ikke ud til, at det var Rusland.

I stedet har den tyske regering i et svar på et spørgsmål fra en parlamentariker udsendt et officielt svar, som også er yderst mærkværdigt: De erklærede, at de ved, at det var sabotage – hvordan kunne de vide det, hvis der ikke var nogen officiel undersøgelse? Sverige trak sig i øvrigt ud, og så var der en eller anden besynderlig undersøgelse, som kun involverede Tyskland og Danmark, men de tyske dykkere havde ikke udstyr til at gå ned til 70 og 80 meters dybde, så det hele fremstår meget ildevarslende. Desuden fastslår erklæringen fra den tyske regering, at man af hensyn til statens sikkerhed ikke vil offentliggøre yderligere oplysninger.

Det forekommer meget besynderligt: For en sabotage med så enorme økonomiske og dermed sociale og politiske konsekvenser. at lade det blive ved det, giver naturligvis anledning til den mistanke, som mange mennesker nærer, at det er en fremmed stat, som ikke er venligsinde over for den tyske regering, der har udført det. I betragtning af at de eneste stater, der kunne have udført det, ville have været USA, Storbritannien, Polen og måske Litauen, men alle antyder – og ved også – at intet i dette stærkt overvågede område af Østersøen kunne være blevet udført uden USA's kontrol og samtykke.

Så hvorfor undlader den tyske regering at nævne noget? Folk har mere og mere en fornemmelse af, at den nuværende tyske

regering ikke forsvarer det tyske folks interesser, og det på trods af, at den tyske økonomi vil bryde sammen i efteråret og vinteren på dramatisk vis, hvor sabotagen af disse rørledninger vil have spillet en afgørende rolle.

GALLAGHER: Er der nogen i Tyskland, der i betragtning af den enorme forøgelse af priserne og sabotagen af den tyske økonomi som følge af tabet af naturgasforsyninger og olieforsyninger – men især naturgas – er der nogen, der hævder, at Rusland og Tyskland bør reparere denne rørledning? Eller er der overhovedet nogen aktioner mod denne NATO-politik med henblik på fuldstændig krigsførelse mod Rusland?

ZEPP-LAROUICHE: Det vil jeg mene! Netop i dag er der adskillige demonstrationer, og der har været talrige demonstrationer i de sidste dage og uger, ikke kun i det østlige Tyskland, men især der, men også i dag i mange vesttyske byer. Hvad folk ytrede i disse demonstrationer var, at det er nøjagtig som i 1989: Det var de demonstrationer, hvor Berlinmuren faldt som følge heraf. Man kræver, at sanktionerne mod Rusland skal ophøre, at våbensalget til Ukraine skal indstilles, at dette ikke er vores krig, vi kræver en diplomatisk løsning. Mest interessant er aktionerne i byen Stralsund, hvor de kristelige demokrater (CDU), de frie demokrater (FPD), Linke (Venstrepartiet) og socialdemokraterne (SPD) samt en alliance af borgere kaldet "Borgere for Stralsund" alle har underskrevet et initiativ, hvor man tilbyder, at byen Stralsund skal være værtsby for fredsforhandlinger med Ukraine. Man erklærer, at der ikke er noget vigtigere end fred på vores jord, og refererer til den storslåede historie om at skabe Freden i Stralsund, som er en henvisning til konfliktløsningen fra 1370, hvor en krig mellem Danmark og Hansestæderne (herunder Stralsund) endte med den såkaldte Fred i Stralsund. Så mere end 650 år senere ønsker de at skabe en ny Fred i Stralsund, hvilket er en meget imponerende intervention, som efter min mening tydeligt genopliver ånden fra 1989 i disse demonstrationer. De forlanger også, at den nuværende tyske regering skal træde

tilbage.

GALLAGHER: Så, ånden fra 1989 er helt sikkert til stede! Der er en kendt blogger og strategisk ekspert, Alexander Mercouris, som i en video argumenterede for, at denne mørklægning af situationen med rørledningerne, på trods af nogle meget klare indikationer på, hvad der skete, at det betyder, at den tyske regering er under kontrol af en fremmed magt, som er fjendtlig over for Tyskland – det var således han udtrykte det. Hvad er dit syn på dette ræsonnement? Har det betydning for de demonstrationer, der er på vej, og for regeringens ageren?

ZEPP-LAROCHE: Ja. Der er utallige opfordringer til, at denne regering skal gå af, som mange mennesker mener, er den værste regering, Tyskland har haft i hele efterkrigstiden. Det gælder helt sikkert for De Grønne – det er en såkaldt "gadelygtekoalition" med De Grønne, de liberale [FDP] og Socialdemokraterne, hvoraf De Grønne i virkeligheden er krigspartiet, NATO-partiet, med den mest høgeagtige, krigeriske politik, og man kan ikke skelne det de repræsenterer, fra Stoltenberg eller Blinken. Den såkaldte økonomiminister, Robert Habeck, som tidligere var temmelig populær i meningsmålingerne, styrtdykker nu og er blevet genstand for offentlig foragt, fordi han helt klart fører en politik, der betyder en afindustrialisering af Tyskland. Således befinder vi os midt i en enorm social eksplosion i Tyskland.

GALLAGHER: Interessant. Vi har set dette for nylig i Storbritannien, hvor Liz Truss, som var klar til at trykke på atomknappen og en rigtig fighter, ankom som et helvede på hjul til premierministerposten, derefter faldt hjulene meget hurtigt af, nu er hun trådt tilbage, og de befinder sig i en regeringskrise såvel som i en finanskrisen. Så vi oplever disse ting i hele Europa.

Lad mig spørge dig: Du bliver ofte omtalt og interviewet i

medierne i Kina, senest i går i CGTN's udsendelse "Dialogue". I et af interviewene [<https://chinaplus.cri.cn/podcast/detail/1/2706897>] fokuserede de på din vurdering af situationen i Frankrig og Tyskland. Hvad kan du fortælle kineserne om situationen i Europa? Hvad finder du er vigtigst, at de bør forstå?

ZEPP-LAROUCHE: De ser særligt på Tyskland, med fuldstændig forbløffelse: Et engang stolt folk af digtere og tænkere, som beundres for sin videnskabelige og teknologiske ekspertise i hele verden, begår økonomisk selvmord for øjnene af den øvrige verden. Det er meget svært for folk i Asien generelt at forstå, hvorfor Europa er på en så selvdestruktiv kurs.

Det, de foretager sig som konsekvens heraf, er at fremskynde opbygningen af et nyt økonomisk system, som består af landene i BRICS, SCO, CICA [Conference on Interaction and Confidence Building Measures in Asia] og andre organisationer i det Globale Syd, hvor de opbygger et økonomisk system, som er fokuseret på at mindske fattigdommen i hele udviklingssektoren; samarbejde til gensidig fordel; og det skal anføres til Kinas gunst, eller til (der er et ord, jeg mangler) at de løbende tilbyder USA og de europæiske lande, at de bør samarbejde i stedet for at forsøge at slås. Men lige nu ser det ikke ud til, at folk i Vesten har den fornødne visdom til at reagere på dette tilbud.

GALLAGHER: Hvis det tyske erhvervsliv og de tyske husholdningers adgang til naturgas fra Rusland er blevet ødelagt, som følge af denne økonomiske krigsførelse mod Rusland, er Biden-regeringens økonomiske foranstaltninger mod Kina da af samme omfang, som den totale økonomiske krigsførelse mod Rusland? Og hvad tror du, at Kinas reaktion hertil vil være?

ZEPP-LAROUCHE: Hvis man ser på Biden-regeringens politik og folk som den tyske udenrigsminister, Annalena Baerbock, der mange gange har sagt, at de ønsker at (citat) "ruinere

Rusland” eller (citat) “forhindre Rusland i at diversificere sig fra olie og gas” – dette blev allerede erklæret den 25. januar af en unavngiven embedsmand fra Det Hvide Hus – så er det ikke lykkedes særlig godt. [https://www.whitehouse.gov/briefing-room/statements-releases/2022/01/25/background-press-call-by-senior-administration-officials-on-russia-ukraine-economic-deterrence-measures/]

Effekten af dette var, at Rusland vendte sig mod Asien og klarede sig relativt bedre end Tyskland, hvor man nu oplever et komplet tilbageslag, og landet er i umiddelbar fare for afindustrialisering, og i betragtning af den tyske økonomiske størrelse vil dette medføre en ødelæggende påvirkning for hele Europa.

Derfor tror jeg, at truslen om at gentage det samme mod Kina, som man allerede har gjort mod Rusland, udelukkende medfører en total afindustrialisering af Vesten, i det mindste den europæiske del heraf. Desuden samarbejder Kina med ca. 150 lande i forbindelse med Bælte- og Vej-Initiativet (BRI), Det Globale Udviklingsinitiativ, og netop på den igangværende 20. partikongres for Kinas Kommunistiske Parti (KKP), som er i gang, blev det i den rapport, som blev fremlagt på konferencen, stolt fastslået, at den kinesiske økonomiske politik er fokuseret på kontinuerlig innovation, videnskabelig og teknologisk udvikling og fremme af borgernes kreativitet. Resultaterne har været en vedvarende fremgangsrig økonomi. Så hvis Vesten ønsker at afkoble sig fra Kina, vil de gøre det på deres egen bekostning, hvilket vil føre til selvdestruktion: Så forhåbentlig vil de vågne op, inden det er for sent.

Resten på engelsk:

GALLAGHER: Well, that was the last thing I wanted to ask you about: That the Schiller Institute is obviously mobilizing a large number of leading people around the world, and also young people around the world, to stop this nuclear war threat. And you're the one that has launched these

mobilizations: What do you think can make it possible to reach a situation of peace, and perhaps even development, before we are in an unsurvivable nuclear war?

ZEPP-LAROUCHE: Well, if you look around the world and ask normal people, like normal parliamentarians, elected officials, trade unionists, industrialists, farmers, fishermen, and so forth, nobody wants World War III! It's a very small apparatus which is pushing this geopolitical confrontation which threatens the annihilation of the human species. So, this initiative you're referring to comes out of meeting with Latin American parliamentarians and ex-parliamentarians, and we recognized that a similar desire for world peace and against this confrontation is prevalent all over the world. [<https://schillerinstitute.com/blog/2022/10/06/live-event-stop-the-war-before-it-is-too-late-eliminate-the-causes-of-the-war-danger/>] So the fact that what is at stake is the possible destruction of mankind, that makes, automatically, every citizen on the planet, to be a world citizen who has the right to speak out for the interest of humanity as a whole. And given the fact that the Schiller Institute is named after the poet Friedrich Schiller, who argued that there is no contradiction between a patriot and a world citizen—or that there doesn't have to be—basically, we are now appealing to world citizens from all over the world to stand up against this war, and make sure that people understand that we have to make a jump in the thinking, to think in terms of a new paradigm, where everybody learns to think as a world citizen; which doesn't mean you're not a patriot, it just means you have to make one more step, you have to take the interest of humanity as a whole into account, and make sure that your understanding of your national interest is not in contradiction to that larger interest of humanity as a whole.

Because only if we all start thinking about the fact that we are sitting in one boat, and that if there is a nuclear war,

nobody will live, and that we have, and that we have to find a new model of international relations as the precondition to get out of this crisis, that we will actually make it. And the response so far has been tremendous, because I think everybody who is concerned about world peace and the danger of war, is responding very well about this initiative, once they know about it. So help to spread the knowledge about it. [https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20221027]

GALLAGHER: OK, so five days from now, on Oct. 27, there is a second conference of those present and former elected officials whose deliberations you've been describing, and of course, at the same time, there are other meetings and discussions of potentially a new money system, a new credit system internationally, which are going on within the BRICS and elsewhere. Do you think that this can lead to an actual formation of development, an actual economic architecture, which can make development possible in the developing sector?

ZEPP-LAROCHE: I think the need to implement that could arrive very suddenly: Because if you look at the panicky reactions in Great Britain, the desperate action to go for quantitative easing, jump to quantitative tightening, go back to quantitative easing—there's a rapidity like that of Liz Truss going into 10 Downing Street, out of 10 Downing Street, and now they're talking about Boris Johnson—"BoJo"—to come back, which is the farce of the century: I think the system of the City of London, and by implication the entire trans-Atlantic financial system, is teetering on the verge of dissolution. So the need to put a New Bretton Woods system, a new credit system on the international agenda may erupt more quickly than people think.

GALLAGHER: Great! OK, for *EIR*, I've been talking with Helga Zepp-LaRouche, head of the Schiller Institute, about those prospects and about this extremely complicated and dangerous situation around Europe, and Germany in particular. With that,

I think we'll wrap up our interview. Helga, thank you very much for your answers, and for taking the time with us for today.

Foto: Wikimedia Commons

Bortset fra overdrivelser og parodier: Kan vi forhindre den mislykkede imperiale stat Perfidious Albion, England, i at påbegynde atomkrig?

Den 20. oktober 2022 (EIRNS) - "That Was The Week That Was" var titlen på et britisk komedieshow og politisk satire fra begyndelsen af 1960'erne, en del af den tids kulturelle modoffensiv, "British Invasion", overfor USA. Uden at hun vidste det, blev den her og nu forhenværende britiske premierminister, Liz "Nuke 'Em" Truss, ufrivilligt og ubønhørligt manøvreret og castet i et "reality show" af denne serie i en enkelt episode i løbet af de sidste syv dage. Den britiske tv-station Piers Morgan foretog en obduktion af den kortvarige "Truss Turn" og sagde: "Det er bogstaveligt talt umuligt at overdrive omfanget af det kaos, som denne regering har sluppet løs i vores land i de sidste seks uger ... disse uduelige klovne har dybest set hærget vores land."

Så, konfronteret med truslen fra Truss' energiske dumhed mod den imperiale stat og behovet for at ændre politik i kølvandet på den mislykkede "finansielle atomkrig" mod Rusland og Kina samt truslen om selve City of Londons finansielle kollaps,

begyndte hjulene i maskineriet for "parlamentarisk demokrati" i Storbritannien, landet uden en skriftlig forfatning, at dreje rundt. På samme måde som det ofte blev skildret i en anden britisk serie fra 1980'erne, "Yes, Minister/Yes, Prime Minister", indebærer britisk "regeringsførelse" ofte en proces med despotisk magtskifte og manipulation, der er designet til at være usynlig for ofret, herunder det tidligere "statsoverhoved". Et "selvkup" kan endda finde sted "lige ud i det fri", som det er sket her, med en Seneca-lignende kommentar krydret med det, som nogle sadister benævner "den britiske form for humor". Med henvisning til, at biografien om Liz Truss, {Out of the Blue}, for to dage siden snart skulle udkomme, udtalte lederen af Labour-partiet, Sir Keir Rodney Starmer: "Der bliver skrevet en bog om premierministerens tid i embedet. Den vil tilsyneladende udkomme inden jul. Er det datoen for udgivelsen eller titlen?"

Liz Truss, der havde erklæret sig parat til at sætte hele menneskeheden i brand i et termonukleært holocaust til anglofærens forherligelse, var ikke klar over, at hun var "the wicker woman" – den, der skulle sættes i brand. Truss, som formåede at lægge sig ud med først sine modstandere og derefter sine allierede på rekordtid, har opnået den ære at være den hidtil hurtigst afgåede premierminister i historien. Hun indtager sin plads i Pantheon i Madeleine Albright-skolen for imperialt diplomati, hvis "olympiske" medlemmer ikke har skrupler med at udtale sig om emner såsom dette:

{{Lesley Stahl:}} Vi har hørt, at en halv million [irakiske] børn er døde. Jeg mener, det er flere børn end der døde i Hiroshima.... Og, mener du, er det prisen værd?

{{Madeleine Albright:}} "Jeg finder, at det er et meget svært valg, men prisen, mener vi, prisen er det værd."

Truss har gjort det klart, at hun mente, at "prisen for atomkrig" var det værd, og at "jeg mener, at det er en vigtig pligt for premierministeren, og jeg er parat til at gøre det".

Afskedigelsen af Truss løser intet for Storbritannien i forhold til det finansielle og økonomiske sammenbrud, den sociale uro, trusler mod folkesundheden eller den militærstrategiske skandale, der udspiller sig i Ukraine. Den viser imidlertid, hvordan princippet om Nemesis pludselig kan manifestere sig som "løkken i de ophængtes hus".

I forbindelse med denne 60-årsdag for "de tretten dage" under Cubakrisen (16.-29. oktober 1962) påpegede Scott Ritter i {Consortium News} efter en optræden i et amerikansk radioprogram med den uafhængige kandidat til det amerikanske senat Diane Saxe, at præsident Joe "Biden tog helt fejl", da han omtalte potentialet for en atomar konflikt. "Risikoen består ikke i, at Rusland ville starte en forebyggende atomkrig på grund af Ukraine," advarede Ritter. "Risikoen er, at Amerika ville gøre det." Dette, hævder Ritter, stammer fra doktrinen om forebyggende krig, der blev vedtaget af Cheney/G.W. Bush-regeringen i 2002. På trods af Bidens udtrykkelige intentioner om at hævde, at "'det eneste formål med vores atomarsenal bør være at afskrække – og om nødvendigt gengælde – et atomangreb'", er der ikke vedtaget nogen sådan ændring i politikken, og den modsatte, hidtidige politik er fremherskende.

(<https://consortiumnews.com/2022/10/19/scott-ritter-nuclear-high-noon-in-europe/>)

For tyve år siden, den 7. oktober 2002, et år efter angrebet på World Trade Center den 11. september og kun få måneder før krigen i Irak i marts 2003, udtalte Carnegie Endowment for International Peace: "I krigen mod terror har Bush-regeringen bekendtgjort Bush-doktrinen, som bl.a. bekræfter legitimiteten af et amerikansk forebyggende angreb og understreger, at "Hvis du ikke er med os, er du imod os". USA's udenrigspolitik handler derfor ikke længere kun om Truman-doktrinen (inddæmning) eller om Reagan-doktrinen (støtte til frihedskæmpere), men om at afvikle den multilateralisme, som Clinton-administrationen begunstigede, og forfølge en mere

aktiv, unilateral tilgang.” Det var i denne periode, at USA vedtog “Prompt Global Strike”-politikken for et termonukleart angreb mod Rusland, Kina osv. som første angreb – ikke senere, som nogle måske ville antyde.

Ifølge “Report to Congress Global Strike Plan” fra februar 2007 udarbejdet af forsvarsministerens kontor, “Section 1032 of the National Defense Authorization Act for Fiscal Year 2004 (Public Law 108-136) fastsættes det, at forsvarsministeren skal udarbejde en integreret plan for udvikling, opstilling og opretholdelse af en omgående global angrebskapacitet for de væbnede styrker, som skal opdateres årligt frem til 2006. Den første Global Strike Report til Kongressen var et fortroligt dokument, der blev forelagt i juni 2004.” Det indebærer, at politikken for et termonukleart førsteangreb blev udtænkt og udarbejdet i løbet af 2003, hvor USA udkæmpede en forebyggende krig mod Saddam Hussein på en præmis, som Cheney/Bush-regeringen vidste var falsk – svindlen med “masseødelægelsesvåben”.

I den nuværende strategisk-taktiske situation, der er ved at udvikle sig, og hvor der ikke er sket nogen ændring i den amerikanske holdning, hævder Ritter, at “atomvåben er blot endnu et redskab i militærets værktøjskasse, der skal anvendes efter behov, herunder i tilfælde, hvor man ønsker at udslette mål på slagmarken med det simple formål at opnå en operationel fordel”.

Der er derfor alvorlig grund til at være særdeles bekymret over den nylige enstemmige resolution fra det amerikanske senat, hvori det erklæres, at “Rusland er en terroriststat”. Efter vedtagelsen erklærede senator Lindsey Graham over for Biden-administrationen: “I har fuldstændig enstemmig støtte fra det amerikanske senat til at betegne Rusland som en stat, der sponsorerer terrorisme. Bare gør det”. Hvis man ser på den oprindelige motivation for Bush-doktrinen – at beskytte USA mod et terrorangreb – så overvej {nu} i sammenhæng med NATO’s og anglosfærens nuværende ” slentren mod Armageddon ” den

nuværende betydning af den resolution, som efterfølges. Ansku det fra Ruslands eller Kinas militære synsvinkel: Hvordan ville man nu fortolke Madeleine Albrights protégé Condoleezza Rices berømte bemærkning fra 2002: "Vi ønsker ikke, at den rygende pistol skal være en paddehattesky" i forbindelse med resolutionen om "det amerikanske senats mening"? Ville man overveje hvorvidt der faktisk var en stigende, om ikke overhængende, fare for, at USA ville indlede en termonuklear krig?

Dette burde gøre det klart – måske skræmmende klart – hvorfor LaRouche-uafhængige Diane Sares kampagne for det amerikanske senat tillægges en så umiddelbar betydning. ...

Diane Sare kan meget vel blive udelukket fra enhver personlig konfrontation med det 42 år gamle faste inventar i det politiske etablissement i Senatet, Schumer, netop for at en offentlig diskussion om den faktiske, overhængende fare for en termonuklear krig, ikke kan blive afholdt et eneste sted i USA. Med mindre end tre uger til valget og måske kun få dage fra, at der sker noget betydningsfuldt på det krigsmæssige område, hvad ville der så ske internationalt, hvis denne mur af inddæmning blev gennembrudt? Nogle få menneskers handlinger, som det er set i de seneste dage, kan være en katalysator for de mange, på godt og ondt.

En ting er sikkert – den gamle orden er væk og vil blive erstattet af noget andet. Dets mest højlydte og ubehøvlede tjenere vil være "væk på 60 sekunder", når ideologien støder på den fysiske økonomiske virkelighed. LaRouche-organisationen har været forberedt på dette tidspunkt. LaRouche-bevægelsen opererer ud fra den erkendelse, at for så vidt angår geopolitik, "var det den verden, der var". Hvis en ny, bedre verden skal realiseres, vil det kræve, at denne indlysende og aktuelle fare erstattes af et nyt paradigme, den anskuelse, som motiverer den kommende konference den 27. oktober i Schiller Instituttet: FOR VERDENSFRED: STOP FAREN FOR ATOMKRIG. Dette vil være det andet seminar for nuværende og

tidligere folkevalgte embedsmænd i verden. Konferencen, der er organiseret af Helga Zepp-LaRouche, er den bedst mulige måde at gøre geopolitik og de krige, som den kræver, "afmægtige og forældede", og vi inviterer dig til at deltage i disse bestræbelser.

(https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20221027)

Briterne trækker USA og Europa ind i en selvmorderisk atomar konfrontation med Rusland

Den 19. okt. 2022 (EIRNS) – I dag mødtes det samlede russiske nationale sikkerhedsråd for første gang siden maj. På nuværende tidspunkt er næsten ingen detaljer om deres drøftelser blevet offentliggjort.

I dag fortsatte NATO's militærøvelser "Steadfast Noon", samtidig med Ruslands parallelle militærmanøvrer – begge øvelser træner atomar krigsførelse mod den anden part.

Endnu mere ildevarslende er imidlertid, at den britiske forsvarsminister, Ben Wallace, i går ankom til Washington D.C. på et besøg, arrangeret i hast for at mødes med embedsmænd fra Biden-administrationen, herunder forsvarsminister Lloyd Austin og den nationale sikkerhedsrådgiver, Jake Sullivan, under offentligt dække af at drøfte Ruslands anvendelse af droner (angiveligt leveret af Iran) på det ukrainske territorium.

Man må antage, at droner {ikke} er det vigtigste emne, der

drøftes; det er atomkrig.

Storbritanniens minister for de væbnede styrker, James Heappey, ville kun sige til Sky News, at Wallaces drøftelser i Washington "var særligt alvorlige", og at "det er virkelig ufatteligt, at vi befinder os i en tid, hvor denne form for samtaler er påkrævede". Udenrigsminister James Cleverly understregede situationens "presserende karakter", og sagde at samtalerne på højt niveau ikke kunne gennemføres telefonisk. Da pressen spurgte Cleverly, om det uplanlagte besøg var for at drøfte atomtruslen, afviste han spørgsmålet: "Det vi gør er at drøfte en lang række spørgsmål om, hvordan vi kan bistå ukrainerne med at forsvare sig selv."

Hvordan fortolker Rusland alt dette? Topdiplomat Konstantin Vorontsov fortalte i går FN's Generalforsamlings Første Komité, at Kiev offentligt havde erklæret, at de ville "forsøge at erhverve atomvåben", og at de også havde fremsat "erklæringer om behovet for forebyggende atomangreb fra NATO-landenes side rettet mod Rusland". Dette, fastslog Vorontsov, "er både uacceptabelt og kategorisk utilladeligt".

Husk på, at det var Storbritanniens daværende premierminister, Boris Johnson, der i april sidste år rejste til Kiev for at mødes med Ukraines præsident, Volodymyr Zelenskij, og beordrede ham til at trække stikket ud af enhver mulig forhandlingsløsning mellem Ukraine og Rusland, som på det tidspunkt var umiddelbart forestående.

Husk på, at det var den samme Boris Johnson, der drog til Sverige og Finland i maj, {forinden} NATO tog spørgsmålet om deres optagelse i alliancen op, for at underskrive bilaterale gensidige militære forsvarspakker med begge lande, hvilket de facto satte dem under NATO's artikel 5-paraply.

Husk på, at det har været britiske tænketanke som RUSI, der har argumenteret for, at en "Krim-missilkrise" ville være den bedste måde at få Rusland til at kapitulere på, og medier som

{The Economist}, der har insisteret på at spille et atomart konfrontationsspil med Putin for at få det russiske "problem" af vejen, inden de retter deres opmærksomhed mod den større "trussel" fra Kina.

Husk på, at det var kong Charles – som den gode malthusianer han er – der, da han endnu var en simpel prins, krævede, at der skulle træffes "krigslignende foranstaltninger" for at afindustrialisere og affolke hele planeten, hvilket eftertrykkeligt inkluderede USA.

Og frem for alt må man aldrig glemme, at det er det i City of London centrerede finanssystem, sprængfyldt med 2 billiarder dollars i ubetalelige derivater og andre spekulative aktiver, der kræver Vestens fulde økonomiske "afkobling" fra Kina, Rusland og Indien. Denne politik fører allerede nu til en tilsigtet fysisk-økonomisk dræning af det europæiske fastland, og USA følger umiddelbart efter.

Scott Ritter, den åbenmundede tidligere FN-våbeninspektør og militære ekspert, ramte hovedet på sømmet i et interview, som Cynthia Pooler gennemførte med ham og LaRouche-kandidaten til Senatet fra New York, Diane Sare, som indtil videre er blevet holdt udenfor den planlagte debat den 30. oktober mellem de to andre kandidater til Senatet fra New York:

"Det eneste emne, som hun (Sare) rejste for at komme på denne liste (stemmesedlen), det eneste emne, som motiverede 66.000 New Yorkere til at skrive under på en vælgererklæring, var faren for atomkrig", insisterede Ritter. "Og her står vi i dag på randen af en atomkonflikt... Lige nu afholdes der en NATO-øvelse med atomvåben, hvor man bogstaveligt talt øver sig i at nedkaste bomber over Rusland. Nu har Rusland reageret med sin egen atomvåbenøvelse, hvor man bogstaveligt talt øver sig i at kaste bomber mod NATO. Forskellen her er, at Rusland ikke har en doktrin om forebyggende foranstaltninger; det har USA... Det er bydende nødvendigt, at vi får folk som Diane placeret i ledende embeder, hvor de kan bringe dette anliggende frem i

lyset.”

Ritter henvendte sig direkte til Sare: “Jeg vil sige dig følgende: Jeg støtter din tilstedeværelse på (debat)scenen. Jeg støtter dit budskab. Jeg støtter det faktum, at du alene synes at forstå, hvad der er vigtigt for denne verden, og det er at have en fremtid for vores børn, for vores børnebørn og deres børn og de generationer der følger efter, i den fremtid, som alle vil blive nægtet, hvis vi får en atomkonflikt.” <https://www.youtube.com/watch?v=oHaMP9HVK9I>

Foto: Pexels, CC0

Oplysningsblad om den forventede censur af Diane Sare fra Spectrum News' debat den 30. oktober

Den 18. oktober 2022 (EIRNS) – Kampagnen for Sare til Senatet har udsendt et oplysningsblad med en opfordring til en international mobilisering for at kræve, at Sare inddrages i en debat med sine modstandere, som er planlagt til den 30. oktober, og som arrangeres af Spectrum News. Oplysningsbladet indeholder telefonnumre og e-mails, som man kan kontakte for at kræve, at Sare skal deltage. De numre, der henvises til, er:

Tom Rutledge, administrerende direktør for Charter Communications, som ejer Spectrum News, med hovedsæde i Stamford, CT (203) 905-7801;

Bob Hardt, politisk ansvarlig i New York for Spectrum NY 1, robert.hardt@charter.com, NY1-nummeret er: 212-379-3

Joe Konig: joseph.konig@charter.com eller josephkonig@protonmail.com, NY1, 212-379-3456.

Sen. Charles Schumer: Schumers kampagnekontor i New York, 212-532-2266; Kampagnekontor for senator Charles Schumer i Washington, DC, telefon: (202) 224-6542, fax: (202) 228-3027.

Oplysningsbladet linker også til billeder af den prøve-stemmeseddel fra Valgnævnet til valget den 8. november 2022, som viser Dianes position på stemmesedlen, samt billeder af Sare-plakaterne, som rager op over motorvejene i New York City, hvor der står: "Hvorfor er Chuck Schumer bange for at debattere med Diane Sare? Stem ham ud den 8. november"; og "USA ud af NATO. Drop Schumer." Anden dokumentation stammer fra de tre store meningsmålinger i New York-kampagnerne, Marist, Emerson og Sierra, som i deres spørgsmål om det amerikanske senatsvalg udelukkende forespørger vælgerne, hvem de ville vælge, hvis de fik valget mellem Demokrat/Schumer eller Republikaner/Pinion. "Andet", "Et andet parti" eller "Ubeslutsom" tilføjes lejlighedsvis for at tage højde for de manglende stemmer.

Diane, Scott Ritter og Dennis Speed drøftede de eksplosive konsekvenser af denne åbenlyse manipulation af det amerikanske valg i en tid, hvor der er risiko for atomkrig, og hvor folk får at vide, at de ikke har andre valgmuligheder i Washington end dem, der tvinger landet på afveje. Diskussionen med Diane, Dennis og Scott Ritter fandt sted på Cynthia Poolers Youtube-udsendelse i dag, den 18. oktober. Der er link til udsendelsen her: <https://www.youtube.com/watch?v=oHaMP9HVK9I&t=24s>

Oplysningsbladet er som følger: OPLYSNINGSBLAD OM UDELUKKELSE AF DIANE SARE, SENATSKANDIDAT I NEW YORK FRA DEBATTEN PÅ SPEKTRUM NYHEDERNE DEN 30. OKTOBER:

"Mississippi on the Hudson"-Diane Sare er opført på

stemmesedlen i staten New York til valget den 8. november 2022 som en godkendt kandidat til posten som amerikansk senator i staten New York. Sare-kampagnen opnåede denne position ved at indsende over 66.000 underskrifter fra registrerede vælgere i New York, indsamlet på seks uger og fordelt på det antal af kongresdistrikter, som kræves i henhold til statens valglov; Sare-kampagnen nåede dette mål, efter at den lovgivende forsamling i staten New York havde vedtaget ændringer i valgloven i 2020-21 for at gøre tærsklen for adgang til stemmesedlen så svær, at, med deres ord, "kun seriøse kandidater med støtte fra hele staten ville få en plads på stemmesedlen". Kun Sare-kampagnen indfrieede dette mål, idet fire andre partier, der forsøgte at indsamle dette antal legitime underskrifter – en tredobling af det tidligere krav fra 15 til 45.000 underskrifter – mislykkedes i deres forsøg;

Alligevel meddelte Spectrum News i New York, der er ejet af Charter Communications, den 11. oktober, at de vil afholde en debat med deltagelse af Sares modstandere – senator Chuck Schumer og tv-personligheden Joe Pinion – men uden Diane Sare. Det er klart, at dette har til formål at manipulere afstemningen ved at fratage vælgerne retten til at få kendskab til Sares kandidatur.

Da Spectrums politiske direktør for staten New York, Bob Hardt, blev kontaktet vedrørende denne forglemmelse, forklarede han letfærdigt, at Sare ikke ville blive inviteret til at deltage i debatten med den begrundelse, at kandidaterne skulle have "tilstrækkelig støtte for at modtage en invitation". Han fortsatte: "I dette tilfælde ville det afhænge af, om en kandidat opnåede 15 % tilslutning i mindst to meningsmålinger. Fru Sare opfyldte ikke dette kriterium i nogen af de meningsmålinger, der er foretaget i denne valgperiode ... Held og lykke ... Bob Hardt."

Men i følgende meningsmålinger: Marist College, Siena College og Emerson College, der anvendes som kriterium for, hvem der skal inviteres, er det ikke en valgmulighed for vælgerne at

stemme på Diane Sare!

Hvorfor er det politiske establishment så bange for at lade Diane Sare komme til orde?

Sare havde udsendt en meddelelse den 26. september med titlen: "Er undertrykkelsen af LaRouche-kandidaten Diane Sare et forspil til en atomkrig?" Sare mener, at etablissementet frygter, at det amerikanske folk, hvis det fik chancen, ville afvise at kaste USA ud i en atomkrig mod Rusland eller Kina, men ville foretrække en forhandlingsløsning. Ved at undertrykke hendes kandidatur bliver vælgerne frataget denne mulighed.

www.sareforsenate.com/suppression_of_larouche_prelude_to_nuclear_war_pdf [sek]

Pressemeddelelse: Valgplakater systematisk fjernet af ukendte gerningsmænd

Mandag den 17. oktober indgav Tom Gillesberg, kandidat uden for partierne i Københavns Storkreds, en anmeldelse til Københavns Politi, da en meget stor del af hans opsatte valgplakater var blevet fjernet af ukendte gerningsmænd. Det drejer sig om mindst 143 plakater der var ophængt i København, bl.a. foran Christiansborg, på Holmens Bro, Højbro bro, Knippels Bro, Christmas Møllers Plads, KUA Parkering, Rundkørsel ved Tom Kristensens Vej, Rundkørsel ved DR Byen og Metro st. ved Fields.

Tom Gillesberg, som har stillet op ved fire tidligere Folketingsvalg, er "rystet, men ikke overrasket over, at disse udemokratiske metoder er taget i brug i den danske valgkamp". "Det er tydeligt, at der er nogle, der ikke ønsker at vælgerne skal se og høre om mit kandidatur. De mener nok, at det er en frækhed, at jeg med udsagnet "Stop NATOs krige" stiller spørgsmål ved den danske og vestlige militære støtte til fortsat krig i Ukraine. Jeg foreslår i stedet at man presser på for en fredsaftale, som kan bane vejen for samarbejde med bl.a. Rusland og Kina, så vi kan skabe fred gennem udvikling i stedet for at lægge endnu et land i ruiner, som det er sket i Afghanistan, Irak, Libyen og Syrien.

Når statsminister Mette Fredriksen, med opbakning fra andre ledende partier i Folketinget, kan annoncere et nationalt kompromis, hvor man beslutter at øge de danske militærudgifter med 12 milliarder kr. om året, for at vi kan mobilisere til kamp mod Rusland, uden at der er nogen form for offentlig debat eller diskussion, så har man ikke brug for kritiske røster som mig. Man har ikke lyst til en diskussion om, hvad de økonomiske og sociale konsekvenser af den kæmpeudskrivning vil blive, og man har ikke lyst til at diskutere, om det nu også er rigtigt, at den nuværende energi- og inflationskrise skyldes Rusland, som Mette Fredriksen hævder det, eller er resultatet af politiske beslutninger, som den danske regeringen har været med i.

Man ønsker heller ikke, at der bliver sat spørgsmålstejn ved fortællingen om, at krigen i Ukraine skyldes "Ruslands uprovokerede aggression imod Ukraine", på trods af, at den har sine rødder i et vestligt orkestreret statskup i Ukraine i 2014, der forårsagede de efterfølgende oprørstendenser på Krim og i delstaterne Donetsk og Luhansk, og 8 års militære kampe i Ukraine. Man ønsker heller ikke en diskussion om, at den fortsatte vestlige optrapning over for Rusland i Ukraine har skabt en situation, hvor sikkerhedspolitiske eksperter vurderer, at faren for atomkrig tilmed er større, end den var

ved Cubamissilkrisen for 60 år siden.”

Læs min udtalelse: Folketingskandidat Tom Gillesberg: Tør du stille kritiske spørgsmål? Eller holder du mund og mister både velfærd og risikerer atomkrig?

Læs også en erklæring jeg har underskrevet, som er en invitation til en kommende videokonference: For verdensfred STOP FAREN FOR ATOMKRIG. Andet seminar for nuværende og tidligere folkevalgte politikere i verden. Torsdag den 27. oktober kl. 16

”Jeg havde allerede, da jeg valgte at stille op til valget en frygt for, at de danske medier allerede var blevet så kontrollerede og ensrettede i deres opbakning til den officielle fortælling til støtte for NATO, at enhver dækning af min kampagne var udelukket. Jeg valgte alligevel at stille i håbet om, at Danmark endnu ikke er forfaldet til blot at være endnu en bananrepublik, der blindt parerer ordre fra London og Washington.”

”Med hensyn til hvem der står bag nedtagningen af mine valgplakater, så har jeg ikke nogen beviser for, hvem der står bag, hverken regeringen eller andre der måtte være interesseret i, at jeg bliver tiet ihjel”.

Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet, stiller op som kandidat uden for partierne i Københavns Storkreds ved folketingsvalget den 1. november 2022, som han har gjort det ved folketingsvalgene fra 2007 og fremefter. Han har tidligere fået et begrænset antal stemmer men stor opmærksomhed på grund af sine berømte plakater, der har sat de store spørgsmål på dagsordenen som ”Efter finanskrakket – magnettog over Kattegat” i 2007, ”Glass/Steagall eller kaos” i 2011, ”Win-win med BRIKS – ikke kollaps og krig” i 2015 og ”Helium-3 fra Månen til ubegrænset fusionsenergi på Jorden” i 2019.

USA's tidligere ambassadør i Sovjetunionen, John Matlock, insisterer på, at USA skal presse på for at få en våbenhvile i Ukraine

Den 17. okt. 2022 (EIRNS) – “Den eneste praktiske mulighed for at stoppe de nuværende kampe [i Ukraine] ville være at opnå enighed om en våbenhvile”, skriver USA's tidligere ambassadør i Sovjetunionen, Jack Matlock, i dag i {Responsible Statecraft}. “Som den væsentligste våbenleverandør til Ukraine bør USA tilskynde ukrainerne til at indvillige i en våbenhvile. Som initiativtager af de mest restriktive sanktioner mod Rusland, bør USA anvende sin indflydelse på at tilskynde Rusland til at indgå i oprigtige forhandlinger under en våbenhvile.”

Matlock siger, at forhandlingerne både skal være private og involvere en genoplivning af det amerikansk-russiske diplomati, som er blevet vanskeliggjort af udvisningerne af diplomater fra begge nationer.

Matlocks forslag udspringer fra hans vurdering af, at vi må forkaste ræsonnementet om, at Ukraine ved bedst, både fordi de ukrainske ledere ikke véd, hvad der er bedst for det amerikanske folk, samt fordi “under krigens stress er [de] ikke nødvendigvis de bedste til at bedømme deres egne ultimative sikkerhedsinteresser.”

Eksempelvis, i forhold til emnet “om USA bør støtte det ukrainske mål om at genoprette kontrollen over alt det

territorium, som det blev tildelt, da Sovjetunionen brød op”,
ræsonnerer Matlock, at “hvis forfølgelsen af dette mål
fremskynder den gradvise ødelæggelse af Ukraine, er det
naturligvis ikke i Ukraines interesse.”
(<https://responsiblestatecraft.org/2022/10/17/on-ukraine-the-u-s-is-on-the-hook-to-find-a-way-out/>)

Jack F. Matlock Jr.

Four recent events have put the war in Ukraine on a distinctly
more dangerous course.

– The Russian annexation of four additional Ukrainian
provinces blocks compromise solutions that were feasible
earlier.

– The disabling attacks on both North Stream pipelines make it
impossible in the near term to restore Russia as the principal
energy supplier to Germany, even if the war in Ukraine should
be miraculously ended.

– The Ukrainian attack on the bridge to Crimea gave Russia a
pretext to escalate attacks on Ukrainian civilian targets.

– The Russian retaliatory attacks on civilian targets are
certain to do more damage to Ukraine than Ukraine can do to
Russia.

The leaders of both Russia and Ukraine have set impossible
goals. In fact, not a single participant in the war in Ukraine
has espoused a goal that can restore peace in the area.
Russia’s recent incorporation of four Ukrainian provinces into
the Russian Federation will not be accepted by Russia’s
neighbors or by most European powers.

Given the passions aroused by the war and its atrocities,
Ukraine, even with NATO support, cannot create a stable,
functioning state within all the borders it inherited in 1991.
If Ukraine tries to regain these territories by force and is
encouraged and empowered by the U.S. and NATO to do so, Russia

(and not just President Putin) will very likely demolish Ukraine in retaliation. Reality trumps illusion whenever the two conflict.

And if war should stop with the destruction of Ukraine – Kyiv and Lviv leveled as Grozny once was – that would assume that escalation does not involve the use of nuclear weapons. If the Russian leader feels convinced that the U.S. and “Western” goal is to take him out, what is to prevent him taking out others as he goes?

What Went Wrong

It did not have to happen. When the Cold War ended (by negotiation, not by victory) and the USSR fragmented into 15 separate countries (because of pressures from the inside, not from without), Europe was suddenly whole and free, the goal of U.S. and NATO policy during the Cold War. If the future stability and prosperity of Europe were to be ensured, the principal task was to build a security system covering all the countries of Europe.

But a succession of American presidents, from Clinton to Trump, chose instead to enlarge NATO, to trash arms control treaties that ended the Cold War, and to enlist former Soviet republics in a military alliance that excluded Russia. Benjamin Abelow summarized the portentous events in his insightful *How the West Brought War to Ukraine*.

The war might have been prevented – probably would have been prevented – if Ukraine had been willing to abide by the Minsk agreement, recognize the Donbas as an autonomous entity within Ukraine, avoid NATO military advisors, and pledge not to enter NATO. Nevertheless, what was possible even as late as January 2022 may not be possible now. The Russian annexation of additional territory raises the stakes. But the longer the war continues the harder it is going to be to avoid the utter destruction of Ukraine.

America's Security

We Americans can only admire the valiant resistance Ukrainians have mounted to the Russian invasion and should be proud that we have been able to support their defense. Everything possible should be done to make sure that Ukraine survives as an independent state. But that does not mean that Ukraine has to recover all the territory it inherited in 1991. In fact, given all the passions aroused by the war and what preceded it (the violent change of government in 2014 that many Russians considered a coup d'état organized by the United States), the population in some areas is likely to resist a return to Kyiv's control.

Some will argue that the United States has a moral obligation to support whatever the Ukrainian leaders demand since "they know best." No, they do not know best what is in the security interests of the American people, and that should be the primary concern of any American government. They also, under the stress of war, may not be the best judges of their own ultimate security interests.

I was ambassador to the Soviet Union in 1990 when the Lithuanians declared their independence from the Soviet Union. The United States had never recognized the annexation of Lithuania, Latvia, and Estonia by the Soviet Union, so the Lithuanians requested immediate U.S. recognition of their independence. I had total sympathy with the Lithuanian aspirations but had to explain that it would be a mistake to do so until Lithuania was in fact free. Why? Because, in 1990, U.S. recognition would almost certainly have precipitated a Soviet crack-down which the U.S. could not counter without risking nuclear war.

The Lithuanians, along with their Baltic neighbors, kept their demands for independence peaceful. The U.S. privately kept pressure on the Soviet Government to refrain from using force, and the USSR State Council recognized the independence of

Lithuania and its two neighboring countries in September 1991, freeing them legally before the rest of the Soviet Union broke up.

The issue with Ukraine and Russia of course is not recognition of independence but whether the U.S. should support the Ukrainian goal to restore its control over all the territory it received when the Soviet Union broke up. If pursuit of that goal precipitates the progressive destruction of Ukraine, it is obviously not in Ukraine's interest.

Effect on the World

The fighting in Ukraine continues and intensifies while the world is still struggling with the covid-19 pandemic and remains vulnerable to mutations and new pathogens, while global warming is producing ever more destructive effects. Meanwhile, migrations caused by famine, flood, war, and misgovernment are overwhelming the capacity of even the richest countries to absorb the afflicted. And to all of that one must add the threat of Armageddon, a nuclear holocaust – something no rational leader would risk. But rationality cannot be assumed in either domestic or international politics today.

Europe's position will be severely tested during the upcoming winter as the result of drastically curtailed trade with Russia, particularly when it comes to energy. Increasingly, European publics are likely to blame the United States for policies that fuel inflation and bring on economic recession, especially as their currencies weaken against the dollar. The U.S. sanctions on Russia will be seen by many as self-serving attempts to dominate Western Europe.

A new iron curtain is now being imposed on Russia – this time by Western policy – even as the United States announces more measures to confront and “contain” an assertive China. This will result, inevitably, in more cooperation between Russia

and China. Also, the increasing use of economic sanctions to achieve political purposes will encounter push-back with a greater volume of international trade conducted in national currencies other than the U.S. dollar.

As Europe is weakened and more countries suffer from U.S. sanctions, coalitions to resist U.S. dominance will flourish. Geopolitical competition will take precedence over action to deal with common problems, even as international conflict intensifies them.

What all the parties to the conflict in Ukraine seem to have forgotten is that the future of mankind will not be determined by where international borders are drawn – these have never been static in history and doubtless will continue to change from time to time. The future of mankind will be determined by whether nations learn to settle their differences peacefully.

Is There a Way to Stop the War?

There may not be, given the passions aroused by the conflict. Both Ukraine and Russia have lost enough blood that their populations are likely to oppose any effort to give the other side any portion of what it wants. Their presidents hate each other and see any concession as a personal defeat. But the more the war continues, the more Ukrainian lives will be lost, property destroyed, and the probability of a wider conflict increased.

The only practical way to stop the actual fighting would be to agree on a ceasefire. This is difficult for the Ukrainians since they are liberating some of the occupied territories, but the reality is that if the war continues Russia is capable of damaging Ukraine more than Ukraine can damage Russia without risking a wider war.

As principal arms supplier to Ukraine, the U.S. should encourage the Ukrainians to agree to a ceasefire. As the

sponsor of the most punitive sanctions on Russia, the U.S. should use its leverage to induce Russia to agree to genuine negotiations during a ceasefire.

Negotiations must be conducted in private to be successful, which would require a revival of U.S.-Russia diplomacy. Over the past few years, tit-for-tat expulsions have reduced both countries to skeleton diplomatic staffs. Nevertheless, if there is a will to talk and negotiate, ways can be found. So far, it is the will that seems to be lacking.

At present, none of the relevant parties to the conflict in Ukraine seem to be willing to stop fighting and enter into genuine negotiations to bring peace in Ukraine. Until this changes, the fighting stops, and serious negotiations get underway, the world is headed for an outcome where we all are losers.

Hvor længe vil Europa – og USA – fortsætte med at følge Londons selvmordspolitik?

Den 16. okt. 2022 (EIRNS) – I løbet af det forgangne årti er det lykkedes en kombination af britisk geopolitik og efterretningsnetværk at nedlægge fire ud af seks eksisterende eller planlagte russiske gasrørledninger, som i dag kunne eksportere over 260 milliarder kubikmeter naturgas årligt til Europa. I stedet strømmer der nu mindre end 55 mia. m³, og det er hovedsageligt gennem TurkStream-rørledningen. Ruslands og Tyrkiets præsidenter mødtes i sidste uge og meddelte, at de havde til hensigt at bygge endnu en TurkStream-rørledning, der kan pumpe over 60 mia. m³ om året, hvilket vil fordoble den

nuværende eksportkapacitet til Europa. Men vil Europa samarbejde om denne foranstaltning?

Europa står i øjeblikket over for en vinter med kulde og sult, mens priserne på den knappe energi fordobles eller tredobles for øjnene af folk, alt sammen som følge af den fra London ledede politik for finansiel spekulation, sanktioner og grøn middelalder. Folk i land efter land demonstrerer nu på gaderne i protest mod dette vanvid. Vil Europa omsider afstå fra at følge Londons afindustrialiserings- og selvmordspolitik?

Mon amerikanerne omsider vil sætte en stopper for det psykotiske atomare krigsspil, som et London-ledet Washington og NATO insisterer på at fremprovokere med Rusland og Kina? Vil vi imødekomme opfordringen til en ny international sikkerhedsarkitektur, som Sun Yeli, den kinesiske talsmand for Kinas Kommunistiske Partis (KKP) 20. nationale kongres, der nu er i gang, i dag fremsatte: "Vi har aldrig troet på den såkaldte "Thukydid-fælde", og er imod logikken om at et stærkt land er tvunget til at efterstræbe overherredømme... Vi mener, at befolkningerne i Kina og USA har visdommen, mulighederne og evnerne til at finde en sådan måde at omgås hinanden på."

På Schiller Instituttets konference, "Build the New Paradigm, Defeat Green Fascism", den 15. oktober, formulerede Helga Zepp-LaRouche opgavens fokus for de overvejende unge deltagere på følgende måde:

"Vi er nu nået til det punkt, som [Lyndon] LaRouche forudsagde i 1971. En fortsættelse på den pengepolitiske vej fører nødvendigvis til en ny depression, en ny fascisme og en ny verdenskrig, medmindre man etablerer en helt anden økonomisk verdensorden. Flertallet af verdens befolkninger er i gang med netop dette."

Hun understregede, at vi er oppe imod "et internationalt oligarki, som har drevet denne civilisation til randen af atomar udslettelse", men at "vi befinder os i den tidlige fase

af en verdensrevolution, hvor den største del af verdens befolkning allerede er i gang med at opbygge et fuldstændigt nyt økonomisk system. Stadig større dele af befolkningen i Europa og USA gør oprør mod det bestående etablissemments politik, som nedbryder det materielle eksistensgrundlag for de fleste mennesker.”

Zepp-LaRouche understregede: “Jeg tror, at én ting er indlysende: Hvis vi kan trække menneskeheden tilbage fra randen af afgrunden til termonuklear krig, vil det være de modige aktiviteter fra den internationale LaRouche-ungdomsbevægelse, som vi er ved at opbygge, der vil indtage en vigtig rolle... Så lad os skabe en international bevægelse af verdensborgere, hvor I, de unge fra hele verden, går i spidsen for at være ambassadører for denne vision om en verden, som vil være oprigtigt medmenneskelig.”

Støtterne af Tom Gillesbergs folketingskampagne tager kampagnen direkte ind i Folketinget

KØBENHAVN, 15. oktober 2022 (EIRNS) – En gruppe på tre personer tog Gillesberg-kampagnen direkte ind i Folketinget i forbindelse med Københavns Kulturnat. Inden de gik indenfor, uddelte de den første kampagnefolder til folk i den lange kø, som ventede på at komme ind i Folketinget, og den gik som varmt brød. På folderens forside er kampagneplakaten “Stop NATO’s krige: Samarbejde: Fred gennem udvikling” og Gillesbergs udtalelse: “Tør du stille kritiske spørgsmål,

eller holder du mund og mister både velfærd og risikerer atomkrig?"

Indenfor gik delegationen rundt til repræsentationslokalerne hos alle de 13 opstillede politiske partier i Danmark med budskabet: "Det vigtigste spørgsmål i valget er at forhindre, at krigen i Ukraine bliver en atomkrig", overrakte dem Gillesbergs valgfolder og førte diskussioner af længere eller kortere varighed. Delegationen talte med tre partiledere, herunder en tidligere statsminister, og yderligere 17 kandidater, hvoraf de fleste havde været fungerende folketingsmedlemmer.

Delegationen understregede, at i lyset af de sidste par ugers eskalering og drøftelserne om anvendelsen af atomvåben, må vi omstille os fra at levere våben for at fortsætte krigen så længe som muligt for at svække Rusland, til at insistere på at indlede forhandlinger for at afslutte krigen så hurtigt som muligt. I næsten alle tilfælde tog kandidaterne disse briefinger meget alvorligt, idet de erkendte, at faren er stor. Folketingskandidaterne blev straks draget ind i de mest alvorlige diskussioner. Det var det vigtigste, som blev gennemført.

Hvad angår svarene, var der et par stykker, som umiddelbart udtrykte: "I har ret. De fleste var uenige om, hvad man skulle gøre ved det. Nogle sagde f.eks.: "Man kan ikke forhandle med Putin, det russiske folk er nødsaget til at vælte ham". Et par stykker erklærede, at de registrerede det, vi nævnte, men at det ikke var tidspunktet til at afgøre sagen. Alle lovede at gennemgå Gillesberg-materialet.

I går fremhævede TV2's hjemmeside udtalelsen imod våbenleverancer fremsat af formanden for De Frie Grønne, det eneste parti, der afviser at sende våben til Ukraine, i forbindelse med dækningen af deres interview med ham. Overskriften er: "Sikander Siddique ønsker at hjælpe Ukraine på alle tænkelige måder, men tvivler på, at flere våben er

vejen til fred". Sikander Siddique udtalte: "Vi ønsker at hjælpe Ukraine med humanitær hjælp, og vi bør gøre alt, hvad vi kan, for at presse Vladimir Putin til at komme til forhandlingsbordet. Men flere våben vil ikke skabe fred". Han opfordrede til international nedrustning. Han var blandt de partiledere, som delegationen talte med.

Kampagnen fortsætter.

Videokonference: For verdensfred

STOP FAREN FOR ATOMKRIG

Andet seminar for nuværende og tidligere folkevalgte politikere i verden.

Torsdag den 27. oktober kl. 16

<p>For verdensfred STOP FAREN FOR ATOMKRIG Andet seminar for nuværende og tidligere folkevalgte politikere i verden</p>

Dato: Torsdag den 27. oktober 2022

Tid: Kl. 16-19 dansk tid

Sted: Konferencerum E, Repræsentanternes Hus, Mexico City; og

På internetet (med simultantolkning mellem engelsk og spansk)

Tilmeld dig her.

Speakers include:

HOSTS

Helga Zepp-LaRouche (Germany), Founder, Schiller Institute

María de los Ángeles Huerta (Mexico), Former Congresswoman

THE VIEW FROM LATIN AMERICA AND THE CARIBBEAN

Donald Ramotar (Guyana), Former President

Jorge Robledo (Colombia), Former Senator

Elpidio Tovar de la Cruz, (Mexico), Former Congressman

THE VIEW FROM EUROPE

General Dominique Delawarde (ret.) (France)

Alf Schmidt (Germany), Farm leader

Sergio Tancredi (Italy), Former state Parliamentarian, Sicily

Video highlights from demonstrations in Eastern Germany, protesting collapse of the German economy

THE VIEW FROM THE UNITED STATES

Richard Black (U.S.), Former state Senator, Virginia

Diane Sare (U.S.), Candidate for U.S. Senate, NY

George Koo (U.S.), International business advisor, retired

Otte måneder inde i krigen mellem Rusland og Ukraine, i hvilken USA og NATO spiller en aktiv rolle, er der mange døde og sårede, omfattende ødelæggelser af alle former for ejendom og meget skadelige økonomiske og sociale konsekvenser i Europa og hele verden, hvilket forårsager chok, der forværrer de meget dybe problemer i verdensøkonomien med konsekvenser i form af en forværring af krisen og forøget arbejdsløshed, fattigdom og sult.

Det er kendt, at denne krig kan få langt alvorligere

konsekvenser end dem, vi allerede lider under, herunder massive ødelæggelser og en krise af globale dimensioner, som aldrig tidligere er set, fordi krigen kan føre til en konfrontation med atomvåben mellem Rusland og USA og NATO.

Blandt de tiltagende stemmer, der opfordrer til en forstandig tilgang, fremhæver vi pave Frans' opfordring til en forhandlet, fredelig løsning.

De undertegnede politiske og sociale ledere, nuværende og tidligere lovgivere og andre folkevalgte fra forskellige lande opfordrer Rusland, Ukraine, USA og NATO til at nå frem til en aftale, der først og fremmest afviser den voksende løsagtige snak om eventuel anvendelse af atomvåben og bekræfter den grundlæggende forpligtelse i den såkaldte Reagan-Gorbatjov-formel fra 1985, at "en atomkrig ikke kan vindes og aldrig må udkæmpes". For at være varig skal en sådan aftale også etablere en ny international sikkerhedsarkitektur, der anerkender og respekterer de legitime sikkerhedsinteresser, som samtlige verdens nationer måtte have.

Vi anerkender og insisterer på, at Rusland i lighed med USA, NATO, Ukraine og alle andre lande har legitime sikkerhedsinteresser, som skal tages i betragtning og blive en af hjørnesteenene i den nye sikkerhedsarkitektur. En tilbagevenden til de vellykkede principper fra den Westfalske Fred i 1648 – respekt for suverænitet, engagement i den andens, modpartens, bedste og eftergivelse af gæld, der forhindrer ægte økonomisk udvikling – er den slags arkitektur, vi efterstræber i dag.

Det almene gode for den fælles menneskehed er den obligatoriske forudsætning for det gode for hver enkelt nation. På den måde vil vi blandt alle verdens nationer kunne bidrage til at opbygge en organisation af borgere i en fælles international indsats, og på den måde etablere os som en drivkraft, der kan have indflydelse på den internationale politiske debat.

Vi opfordrer mennesker af god vilje i hele verden – uanset vores forskelligartede og naturlige forskelle – til at deltage i denne proces med overvejelser og søgen efter fredelige løsninger, herunder en grundig undersøgelse af en alternativ økonomisk politik med henblik på at erstatte spekulation, som har skabt så megen fattigdom og lidelse, med et system baseret på produktion og fremskridt, der kan tilgodese behovene hos en voksende verdensbefolkning.

Vi afviser alle forsøgene på at begrænse, intimidere eller forbyde en sådan overvejelserproces. Og vi opfordrer USA, NATO, Ukraine og Rusland til at bevæge sig i den retning, som vi præsenterer i denne respektfulde opfordring.

UNDERSKRIVERE:

1. SIGNATURES:

Tom Gillesberg, formand, Schiller Instituttet, Folketingskandidat udenfor partierne i Københavns Storkreds

1. Donald Ramotar (Guyana); former President (2011-2015), former member of parliament (1992-2011, PPP)

2. Helga Zepp-LaRouche (Germany); founder, Schiller Institute

3. Jorge Robledo (Colombia); former Senator (2002-2022, Partido Dignidad)

4. María de los Ángeles Huerta (Mexico); former Congresswoman (2018-2021, MORENA)

5. Dr. Kirk Meighoo (Trinidad & Tobago); former independent Senator (2004, United National Congress)

6. Dr. Rodolfo Ondarza (Mexico); former Representative, Mexico City Legislative Assembly (2015-2018, PT)

7. Diane Sare (U.S.); candidate for the U.S. Senate from New York (2022, independent/LaRouche)

NEW SIGNERS:

8. Richard Black (U.S.); former Virginia state Senator (2012-2020), former member Virginia House of Delegates (1998-2006, Republican)

9. Elpidio Tovar de la Cruz (Mexico); former Congressman (2003-2006, PRD)

10. Claudia Yáñez Centeno (Mexico); former Congresswoman (2014-2017, Morena)

11. Alberto Vizcarra (Mexico); former Sonora state Congressman (1988-1991, PARM)

12. Sergio Tancredi (Italy); former member of the Sicilian Parliament (2017-2022, Fratelli d'Italia)

13. Alessia Ruggeri (Italy); trade unionist, Comitato per la Repubblica

14. Graham Fuller (U.S.); former U.S. diplomat, CIA official, and Islamic scholar

15. Dr. George Koo (U.S.); International business advisor, retired

16. Gen. Edwin de la Fuente Jeria (Bolivia); former Commander in Chief of the Armed Forces of Bolivia (2012-2013)

17. Emil Guevara Muñoz (Venezuela); former member of the Latin American Parliament (2006-2011)

18. Dr. Mohammad A. Toor (U.S.); Chairman of the Board of Trustees, Pakistani American Congress

19. Ramón Emilio Concepción (Dominican Republic); former

Webinar: Menneskerettigheder, udvikling og Bælte- og Vej-Initiativet

Den 13. okt. 2022 Bælte og Vej Instituttet i Sverige (BRIX) organiserede et internationalt webinar på internationalt topniveau om sammenhængen mellem menneskerettigheder og økonomisk udvikling og Bælte og Vej Initiativets rolle i forbindelse med fremme af menneskerettigheder og udvikling på verdensplan.

Sammenhængen mellem kinesiske og vestlige synspunkter på dette spørgsmål blev drøftet af diplomater og eksperter fra Kina, Europa og Asien og blev diskuteret indgående i denne første session af webinarret.

Talere på den første session var:

1. H.E. Cui Aimin, ambassadør for Folkerepublikken Kina i Sverige
2. Dmitry Mironchik, ambassadør fra Republikken Belarus til Sverige
3. Erik Solheim, tidligere direktør for FN's miljøprogram, Norge.
4. Ambassadør Sven Hirdman, svensk tidligere diplomat.
5. Dr. Hassan Daud, administrerende direktør for Khyber Pakhtunkhwa Board of Investment, Pakistan.
6. Henry Tillman, formand for China Investment Research

Talere på den anden session var:

1. Shakeel A. Ramay, CEO Asian Institute for Eco-Civilization R&D, Pakistan
2. Stephen Brawer, formand for Bælte og Vej Instituttet i Sverige
3. Dr. Glenn Diesen, professor ved Vestfold Universitet i Norge
4. Hussein Askary, næstformand for Bælte- og Vej- Instituttet i Sverige

Link til anden session her:

Besøg hjemmesiden: www.brixsweden.org

Kontakt os: infobrixsweden.org

Den tavse march mod et atomart ragnarok er afbrudt

Den 13. okt. 2022 (EIRNS) – Som i en sommerstorm er den ubarmhjertige, undertrykkende spænding af en tavs march mod atomkrig blevet afbrudt. To ungdomsledere fra LaRouche-bevægelsen nægtede at flirte med atomkrig, og insisterede på at den demokratiske kongreskvinde Alexandra Ocasio-Cortez (AOC) fra NYC skulle indse den skræmmende virkelighed af hendes handlinger. Videoen af Kynan Thistlethwaite og José Vega, der konfronterede hende på et borgermøde i New York City angående hendes moralske fallit, hendes omfavnelser af krigspartiet, er eksploderet i offentligheden. I løbet af de første 24 timer var der 5,5 millioner visninger, og videoen er blevet spredt på Fox News, RT, {New York Post} og et væld af andre steder.

Link til videoen her:
<https://twitter.com/i/status/1580364662419312641>

Forhenværende kongresmedlem Tulsi Gabbard, som netop havde forladt Det Demokratiske Parti og kritiseret det for at have omdannet sig til krigspartiet, optrådte i Fox' Jesse Waters show og opfordrede alle til at være "opmærksomme på, hvad disse to unge mænd ytrede... En af grundene til at jeg forlod Det Demokratiske Parti i dag er, at det har udviklet sig til krigshøgenes parti. Vi står bogstaveligt talt på randen af en atomkatastrofe. Man hører disse unge mænd erklære, at "alt andet er ligegyldigt, hvis vi alle bliver tilintetgjort i en atomkrig". "Tucker Carlson fulgte det op i Fox' næste udsendelse med gentagne henvisninger til interventionen mod AOC og sagde om Thistlethwaite og Vega, at "de er ægte progressive" – i modsætning til den bedrageriske og "neokonservative" AOC.

Det berygtede ukrainske "Center for Countering Disinformation" – hvis sortliste forsøgte at lukke Schiller Instituttets platforme – havde blot to dage tidligere ladet deres mareridt komme frem: At 50 % af republikanerne i USA nu var af den overbevisning, at USA havde sendt for mange våben af sted til Ukraine og var gået for vidt. Selv om det kun var en slags forvildet opfattelse fra CCD's side, er det et udtryk for de ikke-lineære processer, der er i bevægelse i USA og i verden. Som man siger, hvis selv Greta Thunberg, det grønne ikon, indrømmede, at de tyske atomkraftværker bør holdes åbne, kan foråret så være langt væk?

I denne tone, den asiatisk-centrerede organisation, Conference on Interaction and Confidence-Building Measures in Asia (CICA), blev oprettet i Astana, Kasakhstan, efter 31 års virke som en lejlighedsvis diskussionsgruppe. Indien, Kina og Rusland står i spidsen for en liste af 28 lande med Asien som centrum....

En klar trompet har lydt. En ny generation af LaRouche-aktivister mødes på lørdag, sponsoreret af Schiller Instituttet. Der bliver ikke gjort ophold midt i forløbet. (https://schillerinstitute.nationbuilder.com/october_15_2022_c

Den, som guderne ville ødelægge, sendte de først til Harvard for at studere økonomi

Den 12. oktober 2022 (EIRNS) – I betragtning af at menneskeheden står på randen af en mulig tredje verdenskrig med atomvåben – og at dette faktum nu er bredt anerkendt i alle kyndige kredse internationalt – er enhver person nu, om man vil det eller ej, en verdensborger, et medlem af den fælles menneskehed først og fremmest og før alle andre nationale eller lokale overvejelser. Det eneste spørgsmål er, om vi nu vil handle på dette grundlag, som Friedrich Schiller krævede, og reagere som både verdensborger og patriot?

Dette var Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouches vurdering og marchordre i dag, efter at hun havde gennemgået den strategiske situation, herunder den eksplosive dækning af det tidligere amerikanske kongresmedlem Tulsi Gabbards (D-HI) bemærkninger, som i går meddelte, at hun træder ud af Det Demokratiske Parti. Gabbard udtalte i går til værten på et socialt medie Joe Rogan, at "folk skal vide, at vores ledere har skubbet os til randen af en atomkrig". I et interview, hvor der allerede er over 2 millioner visninger, <https://www.youtube.com/watch?v=rAfwpfUBw1M> beskrev Gabbard rammende dette som det farligste tidspunkt i historien, hvor en atomkrig kan bryde ud om en uge, måske en måned.

Tidligere præsident Donald Trump udtalte sig også den 9. oktober (bedre sent end aldrig, kommenterede Zepp-LaRouche) om faren for atomkrig og opfordrede USA til at sætte sig ved forhandlingsbordet med Rusland. Seks måneder tidligere, den 27. april, havde oberst Richard Black (pensioneret) foretaget et interview til {EIR} og Schiller Instituttet, hvor han understregede den umiddelbare fare for atomkrig, <https://schillerinstitute.com/blog/2022/04/26/video-col-richard-black-u-s-leading-world-to-nuclear-war/> i en video, som nu har langt over 2 millioner visninger (herunder med tyske, franske, italienske, spanske og portugisiske undertekster).

Alle dele af samfundet rundt om i verden må mobiliseres for at stoppe denne overhængende fare, erklærede Zepp-LaRouche, men dette vil udelukkende lykkes, hvis de underliggende årsager til krigen – det systemiske sammenbrud i hele det transatlantiske finanssystem – bliver håndteret og korrigeret. Delvise mobiliseringer med halve løsninger, der ikke tager fat på den grundlæggende årsag, vil mislykkes, advarede hun.

Tænk på den ildevarslende finanskrisen, der har spredt sig yderligere fra Storbritannien i de seneste uger, hvor Bank of England i går udsendte en offentlig advarsel om, at "dysfunktion på dette marked og udsigten til en selvforstærkende 'brandudsalgs'-dynamik udgør en væsentlig risiko for den finansielle stabilitet i Storbritannien".

Skiftende politikker med at træde speederen i bund på den pengepolitiske udstedelse (QE, eller kvantitativ lempelse), efterfulgt af at træde på bremsen (QT, eller kvantitativ stramning), efterfulgt af at gøre begge dele på samme tid, har kun forværret situationen og skabt {både} hyperinflation og fysisk-økonomisk kollaps, uden nogen mulig løsning inden for rammerne af den nuværende systemisk fejlbehæftede orden.

Det samme politiske vanvid forfølges aggressivt i USA af den amerikanske centralbank med tilsvarende resultater. Og som om

de ville fejre og fremhæve deres inkompetence, fik den tidligere centralbankchef "Helikopter" Ben Bernanke – den samme Bernanke, der blev berygtet for at opfordre til at kaste penge ud fra helikoptere, om nødvendigt, for at redde det svigtende system – netop tildelt Nobelprisen i økonomi i 2022!

Man kan faktisk med rette fastslå, at hvem guderne vil ødelægge, sender de først til Harvard for at studere økonomi.

Løsningen er heldigvis umiddelbart til stede. En ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur er det konkrete udtryk for denne ene menneskeheds fælles interesse, et nyt paradigme, der erstatter det bankerotte, spekulative, neoliberale system med centrum i City of London og Wall Street med et hamiltonisk kreditsystem, hvis formål er at fremme avancerede teknologiske udviklingsprojekter i alle klodens fjerneste afkroge, sådan som Lyndon LaRouche beskrev det i detaljer i løbet af det sidste halve århundrede.

For at drøfte sådanne emner afholder Schiller Instituttet en international konference lørdag den 15. oktober med titlen: "Build the New Paradigm, Defeat Green Fascism" (opbyg det nye paradigme, besejr den grønne fascisme). Tilmeld dig på https://schillerinstitute.nationbuilder.com/october_15_2022_conference_inperson

Schiller Instituttet glædes ligeledes over at kunne meddele, at det vil afholde et stort internationalt arrangement i Mexicos kongres i Mexico City, "Andet seminar for nuværende og tidligere valgte embedsmænd i verden" om emnet: "Stop faren for en atomkrig". Det vil blive afholdt den 27. oktober fra kl. 10.00-13.00 (EDT) med international deltagelse via Zoom og med simultantolkning på flere sprog (se invitationen nedenfor).

Foto: Veronika Valdova, Pexels

Folketingskandidat Tom Gillesberg: mærkesager

Stop NATO's krige:

Verden er ikke blevet et bedre sted, fordi Danmark har deltaget i NATO's mange krige. Det er ikke kun dyrt for os, men endnu dyrere for de lande, som Afghanistan og Irak, der bliver efterladt i ruiner. Nu er man i gang med det samme i Ukraine, hvor ukrainere fortsætter med at dø, fordi vi synes de skal skade Rusland mest muligt. I stedet for at sende våben til Ukraine skal vi støtte fredsforhandlinger, hvor man fjerner enhver militær tilstedeværelse fra NATO og sikrer fred og samarbejde mellem Ukraine og Rusland. Vi skal også have en ny sikkerheds- og udviklingsorden, der gælder for alle nationer.

Fred gennem udvikling – Samarbejde med Kina og Rusland og resten af verden:

Vi skal skabe fred gennem samarbejde med Rusland, Kina og resten af verden om at løse de meget store udfordringer, som vi har. Det gælder bl.a. den globale finansielle og økonomiske nedsmeltning på grund af finansiell spekulation, hvor vi har tilladt private finansielle interesser at tage styringen, i stedet for at sætte befolkningernes ve og vel først. Vi skal øge velstanden gennem opbygningen af moderne infrastrukturforbindelser og udviklingskorridorer (inkl. højhastighedstog og magnettog) og ved at gøre videnskabeligt og teknologisk fremskridt tilgængeligt for alle.

Stop finansspekulation og red økonomien med LaRouches fire love:

Den nuværende finansielle og økonomiske krise, som jeg og

Lyndon LaRouche har advaret om i mange år, kan løses ved hjælp af LaRouches fire økonomiske love: 1) En Glass/Steagall-bankopdeling, 2) Kreditskabelse til nationalt vigtige projekter gennem Nationalbanken, 3) Store infrastrukturprojekter som Kattegatbro og et dansk magnettoget, 4) Rumfart og fusionsenergi.

Andre mærkesager: Danske infrastrukturprojekter; Atomkraft og fusionsenergi, Ja tak!; For en ny klassisk kultur-renæssance; Lær den amerikanske økonom og statsmand Lyndon LaRouche (1922-2019) at kende.

Kontakt mig for at vide mere, og hvis du ønsker at hjælpe til:

53 57 00 51; info@sive.dk

Se Toms 10 nye valgvideoer og mere på www.sive.dk